

Chefen har ordet:

Ett händelserikt år!

Jag hoppas att de gångna helgerna har varit rofyllda och att ni har njutit av vintervädret, trots att det för många av oss också innebär merarbete i form av snöskottning.

Det gångna året har inneburit att vi vid årsmötet ägnade informationsföredraget åt att förbereda oss inför utlandsresan till Gadebusch. Johan Engström höll ett uppskattat föredrag om bakgrunden till och konsekvenserna av slaget. Jag hade också det stora nöjet att till Hemvärnets musikkår i Halland och dess trumkår utdela vårt kamratstipendium. Våra årsmötesförhandlingar skulle inte ha avnjutits så positivt om vi inte hade denna musikaliska inramning.

Vår förening bildades för 75 år sedan och fem år därefter skapades det svenska luftvärnet. Detta firades med en samling på kaserngården första helgen i juni. Chefen för Lv 6 stod för inbjudan och vår kamratförening var väl representerad. Jag vill påstå att vi var nästan lika många medlemmar som alla luftvärnskamratföreningar tillsammans!

Det blev en bra dag, dock med en plump i protokollet. Vi tilläts inte, trots flera påpekanden, att bära vår fana vid ceremonin. Men som sanna hallänningar tog vi igen detta vid den efterföljande middagen, då vi med hög och klar stämma sjöng vår snapsvisa!

Den 6 juli ilastade vi bussarna på kaserngården för transport till Gadebusch och dess 300-åriga jubileum för "Die grosse Schlacht

bei Gadebusch 1712". Vi kom i strålande sommarväder och fick uppleva en fin förevisning på slagfältet samt en svensk ceremoni med alla svenska inblandade förband som deltagare. Till vår allt-i-allo i Gadebusch, Frank Rohmann, hade jag glädjen att överlämna riksförbundets förtjänstmedalj i guld.

Resan fungerade som vanligt på ett föredömligt sätt tack vare vår reseledare, Gunnar Ohlsén, och vår store mecenat, Göran Lundahl. Men vad vore en bra resa utan alla medresenärer? Tack, kamrater!

I höstas var vi nio medlemmar som tog oss till Stockholm för att närvara vid Stockholmsavdelningens sista årsmöte. Det blev ett bra möte som slutade med att våra kamrater i Stockholm i fortsättningen kommer att träffas i Klubb 16 utan några formella krav.

Det gångna året slutade som sig bör med vår traditionella jullunch. Som vanligt blev den lite längre än en lunch. De yngre kamraterna börjar ta över och det är bra!

Jag hoppas vi ses vid årsmötet den 19 april. Då får vi höra hur det är att jobba "direkt under" den ryske presidenten. Det blir spännande. Tack för allt kamratskap under 2012!

Johan Rydén
Ordförande

Årsmötet 2012

Fredagen den 20 april 2012 hölls årsmöte i Lv 6 aula. Totalt var drygt 60 medlemmar närvarande. Samlingen i aulan föregicks av en uppskattad underhållning på kaserngården av Hemvärnets Trumkår i Halland.

Föreningens ordförande, Johan Rydén, inträdde till regementets igenkänningssignal varefter fanförare inmarscherade med kamratföreningens fana och Hallands regementets fana.

Ordföranden hälsade de närvarande välkomna, varvid han särskilt vände sig till dagens föredragshållare Johan Engström, hedersledamoten Arne Hedman, hedersmedlemmen Erik Österberg med fru, Stockholmsavdelningens vice ordförande Benkt Lindström och Hemvärnets musikkår i Halland.

Ordföranden läste upp ett inkommet svarstelegram från prinsessan Lilian.

Ordföranden höll parentation över de medlemmar som avlidit sedan föregående årsmöte, varefter musikkåren spelade psalmen "Bred dina vida vingar".

Musikkåren genomförde därefter en mycket uppskattad konsert. Efter framträdandet överlämnade ordföranden kamratföreningens stipendium ur Kamratfonden för år 2012.

Därefter vidtog årsmötesförhandlingar enligt fastställd dagordning:

§ 1 Föreningens ordförande, Johan Rydén, förklarade årsmötet 2012 öppnat.

§ 2 Johan Rydén valdes till ordförande och Håkan Söderberg till sekreterare för mötet.

§ 3 Carl-Gustaf von Mentzer och Bo Westman valdes att jämte ordföranden justera årsmötets protokoll.

§ 4 Årsmötet fastställdes stadgeenligt utlyst.

§ 5 Utdelad föredragningslista för mötet fastställdes.

§ 6 Styrelsens verksamhets- och förvaltnings-

berättelse föredrogs och lades med godkännande till handlingarna.

§ 7 Ordföranden redovisade revisorerens berättelse.

§ 8 Styrelsen beviljades ansvarsfrihet för 2011 års förvaltning.

§ 9 Årsmötet godkände styrelsens förslag om oförändrad medlemsavgift på 100 kr för 2013.

§ 10 Styrelsens förslag till arbetsplan för verksamhetsåret 2012-2013 fastställdes.

§ 11 Styrelsens förslag till inkomst- och utgiftsstat för 2012 fastställdes.

§ 12 Inga motioner hade inkommit.

§ 13 Johan Rydén omvaldes till föreningsordförande, tillika styrelsens ordförande, för 2012-2013.

§ 14 Till styrelseledamöter under två år nyvaldes Lars Björk och omvaldes Lars Folkesson, Bengt Malmsten och Christer Eliasson.

§ 15 Till ersättare under ett år omvaldes Lena Wallin, Per Ljungnér och Peter Höglund.

§ 16 Till revisorer omvaldes Gunnar Johansson och Tommy Jacobsson och till ersättare omvaldes Bo Hervén och Thomas Andersson.

§ 17 Till valberedning omvaldes Jarl Wallefors (sammankallande), Berit Strandgren och Thomas Andersson.

§ 18 Inga övriga frågor förelåg.

§ 19 Ordföranden tackade styrelsen, avgående styrelseledamoten Anders Sträng, övriga funktionärer och Stockholmsavdelningen för nedlagt arbete och riktade ett särskilt tack till alla bidragsgivare.

§ 20 Ordföranden tackade alla för visat intresse och förklarade årsmötet avslutat.

Efter årsmötet höll Johan Engström, med ett förflutet vid Armémuseum, ett intressant föredrag om förhistorien till och om slaget vid Gadebusch 1712. En bra introduktion till föreningens kommande utlandsresa.

Middagen intogs på officersmässen, dit Johan Rydén kunde hälsa ett 50-tal gäster och medlemmar välkomna. Allt var perfekt registrerat av Gunnar Ohlsén. Dagens föredragshållare Johan Engström framförde gästernas tack för middagen och den sedvanligt fina inramningen vid föreningens årsmöte.

Dagen avslutades med kamratlig samvaro på officersmässen, med bland annat flera förnämliga lotterier med vinster skänkta av Göran Lundahl och Axel Ahlfors.

Håkan Söderberg
Sekreterare

Kamratföreningens styrelse

Kamratföreningens styrelse: Håkan Söderberg, Lena Wallin, Lars Björk, Lennart Rydén, Johan Rydén (ordförande), Gunnar Ohlsén, Peter Höglund, Lennart Eriksson och Christer Eliasson. Också med i styrelsen, men inte med på bilden, är Lars Folkesson, Bengt Malmsten och Per Ljungnér. Foto: Jan Erik Nordberg.

TIDNINGSPRIS 50 KR
– GRATIS FÖR MEDLEMMAR

ÅRSMÖTE

Fredagen den 19 april 2013 kl 18.00.

Plats: Lv 6 aula

Måltidspris: 200 kronor

Anmälan: Genom insättning på plusgiro 26 27 24-8 senast 5 april. Skriv "Årsmötet" och avsändare.

Kamratföreningens utlandsresa till Gadebusch

Fredagen den 6 juli var det dags för årets stora begivenhet – resan till Gadebusch, där vi slog danskarna 20 december 1712. En minnesresa med många trevliga deltagare, många fina upplevelser, varierat väder, god mat och dryck blev resultatet. En historisk resa (kamratföreningens första resa till Gadebusch genomfördes 2002) genomfördes i regementets spår.

Efter samling och genomgång på kaserngården under den superbe reseguiden Gunnar Ohlséns ledning, avreste vi 90 personer i två bussar. Gunnar guidade i buss ett och Anders Eidergård i buss två. Båda bussförarna hette Per vilket var enkelt för oss andra.

Första stopp var vid Farö för en fältlunch ”à la Jarl”. Under regntunga skyar, med utsikt över Margaretebron, en av de två broarna mellan Själland och Falster, åt vi oss utom-

hus mätta. Göran Lundahl bidrog med möjlig dryck.

Nästa stopp var färjeläget Rödby-Puttgarden. Under färjeturen fixades olika personliga behov.

Lite försenad (enligt originalplanen) anlände styrkan till Hotel Lindenhof i Lübeck. Ett fåtal fick bo på intilliggande Hotel ”Exelsior”. Incheckning och eftermiddag med egna aktiviteter fortsatte verksamheten.

*Här framrycker svenska armén. Vår Västgöta-Dalsfana syns tydligt!
Samtliga artikelfoton: Jan Erik Nordberg.*

”Lunch à la Jarl”.

Kransnedläggning med Johan Rydén och Gunnar Ohlsén.

Lars Gustafsson, Håkan Söderberg och Thomas Andersson studerar kartan över Wackenstädt och Gadebusch.

Christer Kjell, Lars Björk, Leif Cronholm och Eric Ericsson samlade på torget i Gadebusch.

Åskådare – de flesta synliga är från vårt resesällskap – samlade inför slaget.

Under Gunnars ledning ”marscherade” vi i samlad tropp alla förbi fina Holstentor, över bron och bort till restaurang Yachtzimmer. Här åts förbeställd tre-rättersmiddag och under Gunnars ledning sjöngs snapsvisor så att det stod härliga till. En trevlig tillställning tyckte alla, från general till vanligt folk. Resten av kvällen, på egen hand, blev för många en promenad med olika stopp i stadens denna kväll folktäta centrum.

Den stora dagen, lördagen den 7 juli, startade efter frukost med bussar till slagfältsområdet utanför byn Wackenstädt. Med statister från olika länder genomfördes en uppvisning av slaget vid Gadebusch på ett fält inte långt från det riktiga slagfältet. Underbart att få se Västgöta-Dals fana fladdra i täten för vårt deltagande regemente!

Kommandon, musköteld, kanoneld och rök ingick i festen. Fint väder och tal på både svenska och tyska av vår kamratförenings ordförande Johan Rydén kompletterade scenen.

Många åskådare och många medier hade slutit upp. Att vi vann även denna dag kan bero på att vi hade med oss bland andra en

general samt två egna överstar och före detta regementschefer. På åskådarplats denna gång fanns vår alltid positiva och glade krigsveteran, 93-åriga Axel Ahlfors.

Efter slaget samlades alla runt minnesmonumentet för invigning av platsen och ceremonier. Deltagande trupper marscherade förbi i sina vackra uniformer. Tal hölls, historik föredrogs. En minnesstund till minnet av de stupade genomfördes.

Hemvärnets musikkår från Borås spelade. Vi träffade och pratade med våra kamrater från grannregementet i Borås, chefen för Elfsborgsgruppen (I 15) L G Olsson med flera. Kransar och blommor nedlades av representanter från olika förband under högtidliga former vid monumentet, från vårt regemente (I 16) av Johan Rydén och Gunnar Ohlsén. Vissa förluster får man räkna med i slag. Vår fanbärare svimmade men ersattes omedelbart!

Efter ceremonin besökte vi det intilliggande svenska soldattorpet, där det även fanns en skänkt roteskylt från vårt regemente! Med bussarna i väg till den fina och säregna res-

taurang Möllin, där gemensam lunch intogs. Välkände Frank Rohman har vi att tacka för detta fina initiativ och fixande.

Mätta åkte vi till Gadebusch där vi kunde besöka kyrkan med dess utställning, museet eller torget samt lyssna med en glass eller ett glas öl i handen på Borås musikkårs underhållning.

Lite trötta bussades vi till Lübeck för att efter vila med mera dra ut på stan. Lördagskväll – stan var nästan helt död! Vi fick själva fixa feststämningen.

Söndagen, vilodagen, inleddes med stillsam frukost. Hemvägens höjdpunkt var för många det obligatoriska stoppet vid Border-shop. Utan detta – inga resedeltagare, sade Gunnar.

Han sade även att vi skulle betänka antal kilon som togs ombord på bussen – jag förutsatte att det gällde inköpta varor och inget

annat. Efter båttur och en del bussåkande gjordes ett kortare förstäligt stopp på svenska sidan. Bussen kan ha minskat i kilon.

Hemma på kaserngården skedde avlastning och sedan tack till förare, reseguide och alla deltagare. Resedeltagarnas stora tack till Jarl Wallefors för lunchen och till Göran Lundahl för drickan!

Alla bilar lutade lite bakåt då de lämnade kaserngården för hemtransport. Såg kul ut.

Ett stort tack till alla som i genuin I 16-kamratskap har gjort resan till ett minne för livet!

Bo Westman
F d löjtnant vid I 16

Lunch i restaurang Möllin.

Jullunchen 2012

Ett 60-tal medlemmar deltog i årets jullunch den 1 december på Lv 6 mäss. Traditionenligt startade lunchen med mingel och julglögg i baren på fjärde våningen. Stämningen var hög redan från början.

Ingen julmat utan snapsvisor. Foto: Lars Björk.

Att gästerna var hungriga förstod klubbmästaren Lars Folkesson när huvuddelen av gästerna gick till julbordet, på tredje våningen, utan att invänta klubbmästarens signal.

Ordersalen var nymöblerad med runda bord, med plats för åtta vid varje bord. Ungdomsavdelningen grupperade sig centralt.

Julbordets läckerheter intogs under sång och tal. "Farbror Frej" dök upp även i år, stående på en stol. Ovationerna var höga som vanligt.

Som avslutning serverades kaffe och därefter genomfördes ett vin-/spritlotteri med många fina priser.

Lars Björk

Stockholmsavdelningen

Året som gick och nedläggning

Måndagen den 12 november 2012 blev historisk. I Militärsällskapets lokaler på Valhallavägen i Stockholm samlades då 15 medlemmar ur Stockholmsavdelningen, nio gäster och nio inbjudna från moderföreningen, för mingel.

Årsmötesförhandlingarna inleddes med en tyst minut för Karl Erik Rosén. Den mång-åriga ordföranden, senare hedersledamoten, Karl Erik Rosén avled 16 juli.

Av verksamhetsberättelsen framgår att föreningen besökt Rolf Monéus grav vid Galärkyrkogården den 2 juli. Vidare deltog fyra av medlemmarna vid moderföreningens resa till Gadebusch den 6-8 juni.

Georg Carl von Döbelns minne högtidligt hölls vid hans grav på Johannes kyrkogård den 8 oktober.

Stockholmsavdelningen har 24 oktober verkat i 65 år. Årsmötets viktigaste punkt var beslutet att upplösa Hallands regementes och Hallandsbrigadens kamratförenings Stockholmsavdelning i enlighet med dess stadgar. Beslutet om upplösning togs med acklamation (en medlem reserverade sig).

Det beslutades också att återstående likvida medel överlämnas till en ny kamratgrupp (Klubb 16). Heikki Ingman har åtagit sig att vara sammankallande person i klubben. Vidare beslutades att föreningens tillgångar

Efter årsmötet intogs en superb supé. Foto: Lars Björk.

Från Stockholmsavdelningens sista styrelsemöte.

i övrigt, arkiv, inventarier med mera överlämnas till moderföreningen och att Stockholmsavdelningens traditioner förs vidare av moderföreningen.

Efter en kort paus höll fil dr Johan Engström från Armémuseum ett mycket intressant föredrag om segertecknen på vår fana och om de slag vårt regemente deltagit i.

En härlig middag med god mat och dryck lättade upp stämningen. Flera tal hölls och

STOCKHOLMS- AVDELNINGENS SNAPSVISA

(Mel: Regementets igenkänningsignal)

Med anor från Halland och Västgöta-Dal vi verkar nu i Stockholms stad. I 16 Stockholm, I 16 Stockholm, Stockholmsavdelningen. Skål!

Stockholmsavdelningen har under åren haft följande ordförande:

1947-1951
Överstelöjtnant Ebbe Almqvist

1951-1972
Major Allan Hasselrot
(hedersledamot)

1972-1997
Rådman, kaptan Karl Erik Rosén
(hedersledamot)

1997-2010
Fil lic, kaptan Lennart Törnqvist
(hedersledamot)

2010-2012
Överstelöjtnant mst
Carl Fredrik von Mentzer

halländska snapsvisor i olika former sjöngs (exempelvis Lennart Nyströms snapsvisor, Nylands brigads snapsvisa samt Stockholmsavdelningens egen visa). En stunds avslutningsmingel avslutade denna historiska dag i Stockholm.

Bo Westman

Den siste indelte soldaten i tjänst vid I 16

På Söne kyrkogård på södra Kålland ligger han begravd, furiren K R Berg, den siste av de indelta soldaterna från Västgöta-Dals regemente, som var i tjänst vid Hallands regemente.

Karl Reinhold Berg föddes 1878 i Söne. Som så många andra ungdomar, uppväxta vid Väneren, blev han fiskare. Men även militärlivet lockade och 1899 tog Berg värvning vid Kungliga Wendes Trängbataljon (T 4), då förlagd till Landskrona.

Det var dock långt från hemtrakterna och när Berg fick veta att roten Tolsjö skattegård i Sunnersberg skulle ha en ny ung soldat sökte han och anställdes 1901 som soldat nr 805 vid Kållands kompani, Västgöta-Dals regemente. Då detta var i indelningsverkets sista skälvande tid tillträdde Berg aldrig sol-

datorpet men väl tjänsten som indelt soldat med en lön om 200 kronor om året.

Under årens lopp gjorde Berg jämtes med sitt arbete som fiskare sina årliga möten, först på Grunnebo hed, sedan på Skedala hed och från 1907 vid de nya kasernerna på Galgberget. 1927 utnämndes han till vice korpral och 1930 till korpral.

1935 började en ny tid för Berg. Han utnämndes till furir och blev ständigt tjänstgörande. Som sådan tjänstgjorde Berg huvudsakligen som vaktmästare vid regementets bastuinrättning. Han var fortfarande i tjänst

Berg är här 29 år och soldat sedan sex år.

när han 5 februari 1956 avled på Halmstads lasarett.

När furiren K R Berg avled vid 78 års ålder hade han en tjänstetid vid I 16 på över 54 år och därtill två år vid T 4. Många äldre vid regementet minns "badmästaren" furiren Berg, bland annat för att han gjorde honnör med vänster hand eftersom högra handen var förvärkt. Själv har jag ett svagt minne av Berg från den kurs jag gick på I 16 1953.

Samma år som Berg, 1935, blev ytterligare en indelt soldat från Kållands kompani, Karl August Sandgren, utnämnd till furir. Även Sandgren var en tid ständigt tjänstgörande. Han avled tio år före Berg, 1946.

År 2007 besökte min hustru och jag Söne kyrka. Vi blev då visade till K R Bergs grav och träffade också Bergs sonson Roger Berg. Roger var intresserad av släktforskning och inte minst av sin farfars liv som soldat. Han fick låna "Regementets historia Biografiska uppgifter" och jag förmedlade kontakt med Stig-Allan Jönsson.

Detta utmynnade senare i att Roger och flera släktingar besökte Halmstad. Där visade Stig-Allan Jönsson dem kasernområdet och de lokaler där deras farfar tjänstgjort. Även hans bostad ovanpå bastun, där sedermera Fortenheten hade sina kontorslokaler, utpekades.

Här har Berg hunnit passera 70-årsstreck.

Det gamla gardet – Borg, Ekelund och Sand i samspråk med en okänd person.

Sällskapet besökte sedan museet, där Anders Sträng fick ta emot Karl Reinhold Bergs kontrakt med roten Tolsjö skattegård.

Berg hade ju några mil hem från Halmstad till Söne, ty familjen bodde kvar i Västergötland. Jag frågade Roger hur ofta hans farfar kom hem: var fjortonde dag, en gång i månaden? Nej, inte så ofta, trodde Roger. Det var skillnad mot senare tiders värnpliktiga och anställda. Vem skulle i dag finna sig i att vara borta från familjen över en månad?

I "Regementets historia Biografiska uppgifter" kan man under 1935 se att Berg också hette Svan. Det var namnet på soldat 805 på

*Sonsonen
Roger Berg*

roten Tolsjö skattegård. Han fick dock senare tillstånd att återta namnet Berg.

Berg fick svärdsmedaljen 1928 och Vasamedaljen i silver, 8. storleken, 1947.

En hedersman, som hade längre tjänstetid vid I 16 än de flesta, gick ur tiden 1956. Frid över hans minne.

Källor: *Kungl Hallands regemente 1902-1972, Biografiska uppgifter. Muntligt och skriftligt underlag samt foton från Roger Berg.*

Rune Morell
F d regementschef

Wanlert ordnade (älg-)biffen

Stig-Allan Jönsson och Kent B Hansson i utgångsläge för jakt.

I december 1997 gick flyttlasset från Ardennergatan i Ystad till Brogatan i Halmstad. Första månaderna på Lv 6 jobbade jag med Thomas Persson på ledarskapsavdelningen. Jag hade tillfrågats om att jobba på I 16 idrottsavdelning men avböjde, då jag tyckte att de nio åren med idrott på Lv 4 räckte. Christer "CA" Andersson tog jobbet på idrott.

När Christer efter cirka ett halvår fick jobb på tennishallen i Ystad fick jag en ny förfrågan och tackade ja. På Lv 4 hade jag tillsammans med ett antal värnpliktiga ansvarat för idrotten vid regementet. På I 16:s idrottsavdelning jobbade fyra officerare samt två civilanställda vaktmästare.

Arbetsuppgifterna kändes väldigt futtiga när de skulle fördelas på fyra eftersom jag var van vid att klara mig ensam. Som tur var jobbade jag under ganska många veckor med överlevnadsutbildning. År 2000 var vi två officerare och en vaktmästare och det kändes mer rimligt.

Våren 1998 kom två äldre I 16-officerare till idrott, Carl Berthag (född 1920) och Stig-Allan Jönsson (född 1928), och ville anmäla sig till vårens orienteringstävlingar. Under våren åkte vi till tävlingar i stort sett varje helg.

Tvåa? Jaså...

Vid den första orienteringstävlingen som vi åkte till hade jag bra flyt under hela loppet. I duschen efteråt mötte jag Stig-Allan som frågade hur det gått. Jag svarade glatt att jag blivit tvåa. Stig-Allan kommenterade detta med ett "jaså" – under våren vann S-A femton tävlingar i rad!

Under en hösttävling fick jag order att nästa helg ta med mina vapen för att åka till Hallandsås (halländska) för att jaga hare. Jag förklarade att jag inte hade några vapen eller jägarexamen. Kommentaren blev att en officer jagar under icke orienteringssäsong.

Jaktdebut

Helgen kom och vi åkte upp på åsen för jakt. Jag fick en kort och koncis genomgång av vapnet och av skjutregler. Jag blev utplacerad på en stig i skogen (pass). Smålandsstövaren släpptes lös på ett fält några hundra meter från den plats jag befann mig och började med en gång att "småskälla" (väcka).

Plötsligt övergick småskällandet i ett mer regelbundet skällande (drev). Ibland var drevet långt ifrån och ibland väldigt nära (bukta), så man kunde skymta hunden mellan trädstammarna.

Rätt som det var fick jag syn på Jösse, som kom springande på stigen rakt emot mig. Hjärtat höll på slå sig ut från bröstkorgen. Ett skott gick av, var det jag? Jo, det rök ur ena pipan, Jösse var i de sälla jaktmarkerna och en ny jägare var född! Innan dagen var slut hade det kommit rök från den andra pipan också. Jag var den ende av fem jägare som hade fått skjuta.

På måndagen anmälde jag mig till jägar-examenskurs. Några dagar före julafton blev jag tillfrågad om att åka till åsen för att jaga älgkalv. Jaktlaget hade en kalv kvar på sin tilldelning, och det var dåligt med älg på åsen.

När vi fick våra pass var det bara jag som hade älgstudsare, övriga hade hagelgevär och tänkte jaga rådjur. När jag frågade S-A varför bara jag hade studsare så svarade han inte. Mitt pass var på en liten kulle med ett jätteområde med föryngringsyta med två-tre meter högt boksly. Sikten var cirka 40 meter och vinden låg rätt.

Älgar på väg!

Plötsligt rapporterade hundföraren att det fanns massor av nya älgslag (spår) där han befann sig. Nästa rapport löd "älgar på väg mot kullen" där jag befann mig. Efter en stund hörde jag hur det rasslade i slyet och ljudet blev högre och högre. Hjärtfrekvensen började närma sig max, andningen ökade och

knäna skakade. Det kändes som att jag befann mig i Vietnams djungler under tidigt 70-tal, när Vietcong ryckte fram mot amerikanska ställningar.

Ljudet som kom från det frostade slyet var öronbedövande. Plösligt dök det upp tre vuxna älgkor och en kalv, som ställde upp med bredsidorerna mot mig på 25 meter. När fyra hade blivit tre fick jag med rop skrämman bort de tre älgkorna. Jag fick en känsla att det inte enbart var jaktgudinnan Diana som

var inblandad i mina jaktframgångar, utan att även Stig-Allan hade ett finger med i spelet.

Första bocken

Även under bockjakten tidigare samma år hade jag med lätthet skjutit min första bock under S-A:s överinseende. Under vintern och våren gick jag en jägarexamenskurs, med praktisk jägarutbildning på helgerna under S-A:s beskydd. I april tog jag jägarexamen med alla rätt i de teoretiska och praktiska delarna. Om S-A var inblandad i resultatet lär jag aldrig få veta.

Mitt mål var att komma med i I 16:s jaktlag, så under våren var jag med på en studiecirkel, som avslutades med matlagning vid fyra tillfällen. Det var ett bra sätt att lära känna jägarna. De flesta var (före detta) officerare/anställda vid I 16.

Sökte medlemskap

Jaktklubben består av runt 35 jägare, och i snitt blir en ny medlem inröstad per år. När jag tog upp med S-A att jag gärna skulle vilja vara med i klubben ändrades färgen i S-A:s ansikte. "Kent", sade han, "jag kan göra mycket för dig, men detta är mig övermäktigt".

Vid nästa matlagningstillfälle fick jag frågan om jag hade sökt medlemskap i jaktklubben. Det blev helt tyst i köket, alla väntade på svaret. Jag svarade att jag skickat in min ansökan och hoppades att bli medlem. "Du får inte hoppas för mycket, för Lv6:are står inte särskilt högt i kurs."

Cirkus Lv 6

Kommentaren sades med lite skoj och lite allvar. Dessa stolta trotjänare hade några år tidigare sett "Cirkus Lv 6" rulla in på Kungliga Hallands regemente. Det var en syn de aldrig skulle glömma. Jag svarade att jag jobbade på Lv 6 men att jag i grund och botten var Lv 4-ing och hade tillhört Sveriges bästa luft-

värnsregemente. Repliken kom blixtnabbt: "Va, rangordnar ni sk-t-n också?"

"Men vänta lite", sade Hans. "Var inte Wanlert från Lv 4? Han var en rekorderlig karl!". "Det stämmer", sade jag, "Wanlert var Lv 4:ing och trupputbildningslärare på LvPK när jag var elev."

Jag ska försöka beskriva Christer Wanlert, så som jag kommer ihåg honom. Han liknade en mexikansk bandithövding, svarthårig med små bruna pliriga ögon och med enorma röstresurser. Man hade stor respekt för hans person och hans stora kunnsighet. Han lärde oss elever att först lära oss stava till ordet disciplin innan vi krävde det.

Tuffa övningar

Vid hans lektioner gick det inte att sitta och drömma, utan rätt som det var fick man gå fram till tavlan och skriftligen svara på frågor. När man genomförde bedömd övning kunde det hända att Wanlert sparkade ner vimplar som man satt upp. Vid pjäsövning hände det att han "stal" något verktyg ur pjäslådan, alltid med glimten i ögat.

Vid genomgången efteråt fick man ofta mycket beröm så att tuppkammen växte. Genomgången avslutades oftast med orden "Givetvis är övningen underkänd".

Värstingchef

När Lv 4 under 70-talet hade problem med soldatdisciplinen samlades värstingarna ihop och bildade lokalförsvarsluftvärnsplutoner. Chef för dessa var Christer Wanlert.

Christer Wanlert var en av många duktiga underofficerare under Husietiden. Utan hans goda renommé och Stig-Allans undercoverarbete hade jag aldrig fått uppleva dessa fina stunder i skogen med trevliga jaktkamrater i Mästocka-Nyårsåsens jaktklubb.

Text och bild: **Kent B Hansson**
BSI, 1972

Historien om O-Ringen Halland 2012

Vad får en att börja fundera i banorna att arrangera ett O-Ringen? Som idrottschef på Halmstad Garnison samt mångårig orienterare och O-Ringendeltagare så fanns där en grogrund för att börja tänka på ett arrangemang i Halland och Halmstad.

Redan i början av 2000-talet pratade vi på min arbetsplats om att det borde vara möjligt att med garnisonen som grund genomföra ett arrangemang av denna storlek. Lösa planer diskuterades i fikarummet med en huvudplan att O-Ringenstaden kunde placeras på närövningsfältet/Vapnöslätten och med etapper på skjutfälten Ringenäs, Nyårsåsen och Mästocka.

Planerna blev aldrig realiserade men tanken var etablerad, om inte någon annanstans så i mitt huvud.

År 2007 träffade jag Tom Hollowell på en konferens. Tom var nyutträd O-Ringenchef på Svenska orienteringsförbundet. Han sökte arrangörer till kommande O-Ringen och tanken väcktes på nytt. Tom presenterade också de planer som fanns på att utveckla det centrala stödet av arrangemanget vilket gjorde det enklare att ta beslutet att jobba vidare med en ansökan.

Innan vi kunde gå vidare var det viktigt att få tre parter inställda på att det var möjligt. För det första Halmstad kommun, för att ge

Galgerbetet och regementet med del av "O-ringenstaden".

oss ett ekonomiskt stöd (3 miljoner kronor) samt stödja arrangemanget på många andra sätt, allt från infrastruktur till trafikplanering. Carl-Fredrik Graf var här en stor tillgång. Sedan sköttes kontakten via Halmstad & Co som gjorde ett mycket bra jobb.

Garnisonen och FortV var också en part som vi inte klarade oss utan. Att få låna främst övningsfälten men också lokaler för O-Ringenstaden var nödvändigt för att genomföra arrangemanget. Här måste jag poängtera att vi har haft ett bra stöd genom överste Klevenparr samt Malena Andersson, chef för FortV Halmstad.

Tyvärr är det så att framtiden för att låna statlig övningsmark för ändamål som idrott och friluftsvksamhet verkar bli mer och mer begränsad. Detta tycker jag är oerhört synd då det kommer att omöjliggöra arrangemang som O-Ringen.

Sista klarsignalen vi måste få var från orienteringsrörelsen i Halland. Att 1 200 funktionärer vill offra kanske en hel sommar med ideellt arbete är inte helt självklart (man räknar med att det lades ner 120 000 ideella timmar under O-Ringen).

Nåväl, efter en del diskussioner var Hallands 17 orienteringsklubbar med på arrangemanget. Här kan nämnas att vår egen klubb HGIF var med och fick arbetsuppgiften att hjälpa/stödja Halmstad OK med arbetet att driva O-Ringenstaden.

Den officiella ansökan skickades in i maj 2008 och vid O-Ringen i Sälen tilldelades vi officiellt arrangemanget. Nämnas kan att vi var enda sökande, ett tecken på att O-Ringen trots sin storhet oftast ger arrangörerna ett stort jobb med en liten ekonomisk utdelning.

Planen

Från början var tanken att tre etapper skulle gå på Nyårsåsen, en på Ringenäs och en i vildmarksterräng på Mästocka. Men efter några

olika alternativ, där styrkor och svagheter togs fram, beslutades att två etapper skulle genomföras i Simlångsdalen, två på Nyårsåsen och en i Vilshärad. Här flyttades arenan till golfbanan norr om skjutfältet. Fältet fick i stället bli parkeringsplats samt camping för våra funktionärer.

Att flytta etapperna till Simlångsdalen var inget svårt beslut då dess bokskogar och natur i övrigt är ett av Hallands vackraste områden. Dock innebar detta att vi skulle använda oss av fyra olika naturreservat, vilket medförde en del arbete i tillståndsväg.

Vi lyckades också infria vårt mål – att erbjuda våra gästande deltagare tre arenor i mycket skiftande halländsk terräng, från strand till inland.

Under hösten 2008 startade rekryteringen av huvudfunktionärer. Det kändes allt lite oroligt innan vi hade dessa i organisationen. Sett i efterhand blev vi ett bra gäng med olika bakgrund. Låg medelålder (kring 45 år, den lägsta i O-Ringens historia) och lika många kvinnor som män. Nämnas kan att vi hade sju officerare från garnisonen på olika chefsposter. Exempelvis var överstelöjtnant Anders Svensson, till vardags ställföreträdande chef för Lv 6, chef för O-Ringenstaden.

Jag lämnar här förberedelserna och redovisar lite av utfallet av arrangemanget. Att vi efter ett ihärdigt regnande sommaren 2012 fick en solskinsvecka var helt otroligt och får en att tro på högre makter. Dock hade vi under hela förberedelsestiden sagt att vi planerar för regn och hoppas på sol.

Några av våra huvudmål:

22 012 deltagare under Tour de Halland

Här ingick även övriga tävlingar som arrangeras under O-Ringen. Vi nådde målet med råge. 24 681 deltagare har sprungit minst en tävling under veckorna. 21 172 har sprungit O-Ringen.

Från etapp 3 i Vilshärad.

Bra tävlingar i skiftande terräng, från strandskog till bokskogsbackar

Jag har en klar uppfattning att terräng, banor och tävlingsplatser har varit mycket uppskattade av deltagarna. Nyårsåsen har uppfattats som en drömmterräng. Det gäller främst det nya tillritade området väster om skjutfältet.

Rekrytering av nya orienterare

Över 5 000 deltagare anmälde sig på plats. Många av dem var inte anslutna till någon klubb utan ville prova på orientering.

Att marknadsföra Halland

Marknadsföringen av Halland skedde på flera plan: tävling, sevärdheter, flora och fauna, historia, kultur, mat med mera.

Vi har fått många lovord från kommuner och sponsorer med flera för vårt sätt att låta dem delta i arrangemanget. Att till exempel ha länsstyrelsen på plats var mycket givande både för dem och för oss. Försvaret som hade en rekryteringscontainer i centrum fick

nära 400 anmälningar om intresse för GMU, grundläggande militär utbildning.

Personaltjänsten

Vi har haft förhållandevis få problem gällande denna funktion, sett till det stora antal människor som administreras här. Vi fick också ta hjälp av sju icke orienteringsklubbar för att få ihop tillräckligt antal funktionärer.

Välplanerad utbildning och rätt utbildning i lagom omfattning var ledorden för vår funktionärsutbildning. Tre saker värda att nämna:

- Civilförsvaret med Lennart Rydén i spetsen gjorde en mycket bra insats genom att ordna kurser i hjärt-/lunggräddning.
- Hellre en ung och oerfaren chef som brinner än en trött och kunnig.
- Rekrytera chefer i god tid och bilda ledningsgrupper i kommitteerna. Känns mindre betungande för den enskilde, och om avhopp sker finns redan nya personer som för arbetet

vidare. Detta tror jag är mycket viktigt i ideell verksamhet.

O-Ringenstaden

En på många sätt bra stad med ett mycket fint uppbyggt centrum med ceremoniplats vid Landaläsjön. Denna gamla festplats har nog inte sett något liknande sedan förra seklet var ungt.

Vid invigningen den 21 juli var cirka 6 000 personer samlade runt ceremoniplatsen. Att sedan se folklivet med affärer, mäsas och olika utställare i övrigt glömmer man inte i första taget.

Närmare 3 000 husvagnar/tält fanns uppställda på Lv 6- och FMTS-området. Förutom detta hyrdes 150 lägenheter ut i kadettbyn och 400 logementsplatser på Lv 6. Sammanlagt bodde 11 000 personer i vår ”stad”. En fantastisk siffra!

Att man fritt kunde röra sig inom området var mycket bra, ytterst få incidenter inträffade. De farhågor som fanns besannades inte, vilket gjorde att Försvarmakten fick ett oerhört bra renommé.

Fakta i övrigt

- 450 barn passades varje dag på vårt tävlingsdagis.
- 80 bussar transporterade varje dag deltagare till etapperna.
- 3 000 bilar parkerade varje dag på etapperna.
- Trafiken, med köerna, var ett stort problem. Vi var före arrangemanget fullt medvetna om problemen i Simlångsdalen och Vilshärad. Jag vet inte hur många gånger jag sade att ”om det blir vackert väder vid etapp 3 får vi problem”.
- Arrangemanget blev stort med 1 000 fler fordon per dag än vad vi hade räknat med. För att vara självkritisk borde vi kanske ha förutsett detta och hittat andra lösningar (busstväg).

- Runt 1 200 personer besökte sjukvårdstjänsten som sköttes av den privata Tudorkliniken. Att sedan Region Halland ansåg att en ambulans inte behövdes på etapperna är förvånansvärt.

- 300 kubikmeter vatten transporterades ut till etapperna varje dag för att deltagarna skulle kunna duscha. Lika mycket (nästan) återtransporterades till reningsverket.

- Deltagarna handlade för 6 miljoner kronor i våra kiosker under veckan.

- Den regionala omsättningen ökade med 161 miljoner under O-Ringenveckan!

- Arrangemanget kunde ersätta klubbarna med cirka 50 kr per nedlagd funktionärstimme.

Att vara generalsekreterare

Det finns mycket att skriva om beträffande denna punkt. Samtidigt som jag tycker att detta har varit något av det roligaste som jag hittills har gjort, är det samtidigt något av det värsta. Att min bakgrund som officer har varit oerhört viktig för att klara av utmaningen kan inte poängteras tillräckligt nog.

Att hitta sin roll med att lägga sig i lagom mycket och inte bränna krutet på att vara med överallt, är inte lätt.

Att O-Ringen som företeelse kan uppstå på olika platser varje år med nya människor som genomförare rakt igenom är fantastiskt. Baksidorna är att det blir mycket arbete eftersom inget kan gå på invanda rutiner samt att många chefer inte har vana att vara just chefer.

Nåväl – jag skulle inte vilja ha det o gjort!

Text och bild:
Roger Djupsjö
*Vanligen major
men här ”general”
under fyra år*

Försvarsmaktens stöd till veteraner

Försvarsmakten (FM) har fått i uppgift att vidtaga åtgärder, lämna förslag eller redovisa läget i hanteringen av veteransoldater. FM har därför sedan 2010 arbetat på att skapa en helhet för stöd och omhändertagande av veteraner och anhöriga.

FM redovisade till regeringen vad som sker/ska ske beträffande medalj för de som skadats i strid, en årlig veteranceremoni och ett nytt minnesmonument för veteraner. Vidare redovisades åtgärder för rekrytering, insatsfrekvens, försäkringar, medicinskt omhändertagande, information, meritvärde, samarbete med ideella organisationer och inrättande av en veteranadministration.

Omhändertagande av personal grundas på rekrytering, utbildning och träning före insats, uppföljning och stöd under insats samt omhändertagande efter insats och anställning.

FM-anställda utsätts för betydande påfrestningar och risker, särskilt vid internationella

insatser. FM har därför ett ansvar gentemot såväl nuvarande som tidigare anställda.

Veteranerna är en mycket viktig resurs för FM. De är ambassadörer för oss och bidrar till vår folkförankring. De kan också stärka rekryteringen av personal genom att sprida en positiv bild av vår verksamhet. De förtjänar respekt och uppskattning för sina insatser.

Militär personal som tjänstgjort internationellt riskerar att tappa kontakten med FM. De som skadas riskerar dessutom att komma i kläm mellan civila arbetsgivare, försäkringsbolag, landsting, kommun och andra aktörer.

Försvarsmakten ska ha ett särskilt skyddsnät för den personal som av olika skäl behöver

Soldathemmet i Halmstad. Tv huvudingången, bakom 91-an-statyn ingång till Garnisonsmuséet. Foto: Jan Erik Nordberg.

rådgivning eller stöd efter internationell eller nationell tjänstgöring. Veteraner ska alltid känna sig välkomna, oavsett vilket förband de kontaktar. FM:s förbandschefer har här ett särskilt ansvar.

Frivilliga försvarsorganisationer och ideella organisationer (kamratföreningar, anhörig- och veteranorganisationer) som arbetar med stöd till veteraner och anhöriga är mycket viktiga för FM. De är en betydelsefull samarbetspartner då de i stor omfattning engagerar tidigare anställda samt stöder FM med omhändertagande av veteraner och anhöriga.

FM:s stöd till veteraner ska stärkas och utvecklas. Det går till så här:

- Veteranavdelningen/HKV skapas. Funktionen är direkt rådgivande till ÖB samt andra chefer i HKV och lämnar stöd till förbandschefer, veteraner och ideella organisationer.

- FM:s direkta stöd stärks genom att organisationschefer får resurser att ge råd och handledning. Veteranansvarig samt kontaktpersoner för veteraner och ideella organisationer som stöder veteraner har utsetts.

- FM:s insatser utvecklas genom nättinformation, förbandsträffar och direktkontakt. FM ska öka sin kunskap om den påverkan internationella insatser har. Samarbetet med universitet och forskningsinstitut stärks. Särskild vikt läggs vid att ta fram statistik.

- Samarbetet med och stödet till ideella organisationer utvecklas centralt och lokalt. Stödet ska omfatta både verksamhet och ekonomi. Här har veteran-, kamrat- och anhörigföreningar en särskild roll.

- FM ska ständigt uppmärksamma veteranernas insatser genom årliga ceremonier, medaljer och utmärkelser. Att ha varit anställd i FM och ha tjänstgjort i internationella militära insatser ska vara civilt meriterande.

Den som varit anställd i FM, oavsett tid, och lämnar/slutar sin anställning är veteran. Den som under sin anställning deltagit i utlands-

uppdrag och återvänder är utlandsveteran.

Innan jag lämnade Försvarsmakten såg jag till att alla organisationsenheter samt soldathemsföreståndare, garnisonspastor, humanresurs-generalist/rehab och psykolog ingick i en arbetsgrupp vars främsta syfte var att skapa lokala förutsättningar i linje med vad HKV önskar. Vi hade därmed bra förutsättningar för att kunna ”gå i takt”.

Med denna linjeorganisation följer frågan hur vi får kontakt med ”kunderna”. Personuppgiftslagen lägger hinder i vägen vad gäller listor. Det finns inga kända förteckningar över vem som är utlandsveteran. Vem som är veteran, alltså har lämnat FM, är lättare.

Det arbete som pågick i Halmstad och som jag överlämnat var:

- Granska lokala förutsättningar med blick framåt (eftersom arbetsområdet är nytt finns ofta skepsis hos både veteraner och andra).

- Förberedelser för veteran dagen bör ha påbörjats. En ceremoni kring veteranmonumentet i Norre katts park planeras, följd av grillning och samkväm på Soldathemmet.

- Garnisonens stöd till veteranträffen Mission X i Ringenäs 11-14 juli anpassas för att attrahera fler än tidigare FN-soldater.

- Veteraner har rätt att besöka sin forna arbetsplats. Tillvägagångssättet är att skriva in sig i liggare i kasernvakten.

- Det finns en psykolog anställd.

- Det finns en HR-generalist/rehab vars arbetsuppgift är att genomföra rehab-utredningar och skapa nätverk med t ex försäkringskassa, försäkringsbolag med flera.

Klas Eldholm

F d officer på bl a IB 16 och Lv 6

**Soldathemsförbundets familjestöd
för veteraner och anställda,
stödtelefon 070-570 99 91**

Veteranminnesstenen

Vem är veteran? Frågan ställs på Försvarsmaktens hemsida och där ges också svaret: Veteran kommer av latinets vetus – "mångårig", "gammal" alternativt "individ med mångårig erfarenhet av ett verksamhetsområde".

Begreppet veteran används på många olika sätt. I Veteransoldatutredningen används benämningen veteransoldat om en person som tjänstgjort utomlands i Försvarsmaktens utlandsstyrka, ett organisationsbegrepp som numera är avskaffat.

Försvarsmakten har definierat begreppet på följande sätt: En veteran är någon som har varit anställd i Försvarsmakten och gjort insatser internationellt eller nationellt, med eller utan vapen. Man har helt enkelt tidigare varit anställd.

De som har gjort internationella militära insatser kallas utlandsveteraner. En del av utlandsveteranerna är fortfarande anställda i Försvarsmakten. En del är anställda men verkar i huvudsak utanför Försvarsmakten till vardags, till exempel reservofficerare, deltidstjänstgörande gruppbefäl, soldater eller sjömän. Som utlandsveteran har du ett särskilt skydd enligt lagen, oavsett om du fortfarande är anställd i Försvarsmakten eller inte.

En idé

Arbetet, eller kanske snarare tankarna, med att på något sätt hedra soldater som stupat i modern tid började flera år innan undertecknad kom in i bilden. Bland annat diskuteras det om en minnessten skulle placeras i Överstelunden. Av olika anledningar blev det inte något av dessa tankar den gången men vintern 2011/2012 hade chefen för Luftvärnsregementet bestämt sig: Veteranerna skall hedras.

I början av januari 2012 fick jag så reda på att jag skulle beställa tid hos överste Lennart Klevenparr. Han utvecklade sina funderingar och tyckte att jag borde kunna ta fram några förslag på hur en veteransten skulle kunna se ut och var den lämpligen kunde placeras. Mina erfarenheter av stenarbeten är mycket begränsade varför jag ganska kvickt satte mig ned och började skissa.

Tidigt bestämde jag mig för att inte föreslå någon stor "bautasten" eller en sten som var alltför gravstenslik. Som är allom bekant finns det ett FN-monument vid Sjöhistoriska museet i Stockholm och den utgör ett exempel på en något avvikande sten. På Internet finns avbildade en uppsjö av minnesstenar och det var faktiskt där som förebilden fanns.

Redan före min inblandning hade det diskuterats var en veteransten skulle kunna vara placerad. Överstelunden var ett förslag men det föll bort tämligen omgående eftersom det var för mycket knutet till I 16 och Lv 6. Hellre då en placering mer centralt på Galberget. Ett önskemål var att stenen skulle placeras så att Halmstads flanörer skulle kunna se den. Vidare vore det bra om det kunde finnas plats för ceremonier.

I slutet av januari sändes en skrivelse till Innovationsstaden (i Halmstad), avsedd för kommunchefen Fredrik Geijer:

För att hedra de svenska veteransoldater som genomfört uppdrag för Sveriges räkning hemställer Försvarsmakten i Halmstad att det upprättas en minnesplats i Halmstad.

Detta som ett led i att statens erkännande av personalen i fredsfrämjande verksamhet skall vara tydligt (enligt försvarsminister Sten Tolgfors). Årlig minnesdag för veteransoldater är den 29 maj.

Försvarsmakten föreslår Norre Katts park och att det där placeras en rest sten. Den exakta utformningen av stenen är ännu inte klar men den bör vara 1–2 m hög och vara försedd med Försvarsmaktens vapen på en sida samt, till exempel, texten 'I fredens tjänst' (i likhet med FN-monumentet vid Sjöhistoriska museet i Stockholm).

Försvarsmakten föreslår att Halmstads kommun upplåter plats och svarar för uppsättning av stenen. Försvarsmakten å sin sida svarar för inköp, utformning och underhåll av stenen.

Försvarsmakten vore tacksam om Innovationsstaden snarast kallar till ett möte så att plats och utformning kan studeras närmare. Förhoppningen är att kunna avtäcka stenen under den första minnesceremonin – den 29 maj 2012.

*Lennart Klevenparr
Garnisonschef*

Utformning och placering

Den första dagen i februari svarade kommunen genom Anders Bergenek, administrativ chef, att en första träff i ärendet skulle genomföras med teknik- och fritidsförvaltningen och kulturförvaltningen. Efter det skulle Försvarsmakten inbjudas.

Den 20 februari träffades Anders Bergenek, Sofia Warpman (stadsträdgårdsmästare), Karolina Peterson (museichef Mjellby konstmuseum) och undertecknad i Norre Katts park för att diskutera stenens utformning och placering. Min förhoppning var att få med mig kommunens representanter på att stenen skulle stå i Norre Katts park och att den skulle stå någorlunda centralt i parken. På

Överste Lennart Klevenparr, garnisonschef 2007-2012, avtäckar veteranstenen. Foto: Selma Sedelius.

den senare punkten fick jag ge mig något och Sofia Warpman föreslog en placering i den norra delen.

När vi enats om att det var en plats som uppfyllde Försvarmaktens och kommunens önskemål beslöt vi att arbetet kunde gå vidare. Regementschefen godkände placeringen.

Samtidigt pågick arbetet med att utforma stenen. Anette Sköld hade dammsugit Internet på uppslag och hade hittat en fiktiv sten som jag tyckte var vacker. Chefen instämde. Det skulle vara en svart sten, inte särskilt stor, med pyramidtopp och inskription i guld.

Med hjälp av Christian Lövgren, regementets informatör, togs färgskisser fram. Dessa, tillsammans med måttuppgifter, kunde sedan föreläggas firman Rohwer Granit i Halmstad.

Firman påbörjade därefter en mer detalje-

rad studie och i april begärdes en prisuppgift in. Rohwer räknade snabbt fram att totalkostnaden skulle bli någonstans emellan 26 700 och 28 229 kronor, förutom monteringen som kommunen skulle stå för.

Den 11 april meddelade Anders Bergenek att kommunen godkänt stenens utformning och placering. Det var med stor lättnad som jag den 13 april kunde ”lägga en kundvagn” i Försvarmaktens omdiskuterade system Prio. Leveranstidpunkt sattes till den 21 maj.

Leverans och montering

Nästa punkt på dagordningen var avtäckningen. Efter diskussion med regementschefen beslutades att den skulle ske i en mindre krets av utvalda: Garnisonschefen, representanter för samliga förband och skolor i Halmstad,

representanter för kommunen, veteransamordnaren major Klas Eldholm, pressen och några utvalda.

Förhoppningen var att avtäckningen skulle ske vid rätt tidpunkt kunde inte garanteras. Det var främsta skälet till att ingen officiell inbjudan till veteraner skulle göras. Men ”djungeltrummorna” skulle snart ljuda...

Den 3 maj blev jag uppringd av vår lokala upphandlare. Hon berättade för mig att ingen ännu hade effektuerat den beställning som jag gjort! Därmed hade ”stödet” lyckats slösa bort närmare tre veckor.

Jag fick kasta mig på telefonen för att höra med Rohwer om de trots allt kunde leverera stenen den 21 maj. De skulle göra vad de kunde.

Var är fundamentet?

Den 14 maj besökte kommunens trädgårdsmästare Henry Cederholm och jag Rohwer för att diskutera leverans, transport och montering av stenen. Företaget lovade att svara för leveransen och att bistå med monteringen. Monteringen skulle ske den 28 maj. På utsatt dag och tidpunkt befann jag mig i parken tillsammans med trädgårdsmästaren. Allt var förberett – trodde vi!

Karlarna från Rohwer gick fram till stenens tänkta plats och undrade var det gjutna fundamentet fanns. Henry och jag tittade frågande på varandra för just ett gjutet fundament hade vi diskuterat med företaget. Då hade vi fått svaret att det inte behövdes – stenen skulle stå stadigt på sin sockel ändå. Tydligt hade ledningen inte lika god insikt som hantverkarna i hur man monterar en sten. Men som de yrkesmän de var kunde de även presentera en lösning: lecablock. På morgonen den 29 maj – avtäckningsdagen – grävdes lecablocken – avtäckningsdagen – grävdes lecablocken ned och stenen monterades, utan problem. Det var i sista stund!

Veteranstenen. Foto: Selma Sedelius.

Sidan med Förenta nationernas emblem. Marken runt stenen är numera stenlagd. Foto: Bo Westman.

Klockan 14.00 samma dag kunde garnisonschefen hälsa den samlade skaran välkommen till avtäckningen av veteranstenen. Veteransamordnaren Klas Eldholm höll därpå ett kort anförande om veteranverksamheten förr, nu och i framtiden. Han påtalade särskilt den tidigare avsaknaden av intresse från statsmaktens sida och framförde förhoppningen att detta nu skulle rättas till.

Under det att fanfar blåstes avtäcktes sedan stenen och alla närvarande bjöds på kaffe. Glädjande nog hade ett antal veteraner slutit upp trots att det alltså, som beramat, inte gått ut någon inbjudan.

Veteranstenen är tillverkad i nero assoluto (svart granit). Den är en meter hög och bredden (på alla ledder) är 0,35 meter. Toppen är något spetsig, bland annat för att det inte skall gå att sitta eller ställa saker på den.

På två sidor är stenen försedd med symboler och text i guld. På en sida finns För-

svarsmaktens vapen, följt av texten ”I fredens tjänst”. På en annan sida återfinns Förenta nationernas emblem, följt av motsvarande text.

Avslutningsvis kan det väl vara på sin plats att säga, att under det att flera andra förband från högkvarteret fick avslag på att resa en veteransten godkändes Luftvärnsregementets plan, främst därför att vi agerade mycket snabbt.

Förhoppningen är att veteranstenen skall mana till eftertanke och att den skall bli en mötesplats för veteraner – särskilt då den 29 maj.

Lars Ahlberg

*F d officer vid I 16 och
IB 16, numera vid Lv 6*

Nya krafter till tidningskommittén

Ett stort tack till avgående medlemmar för ett gediget arbete genom åren! Den nya tidningskommittén består av Lars Björk, Bo Westman (sammankallande), Jan Erik Nordberg (infälld) och Lars Ahlberg. Foto: Jan Erik Nordberg.

Höstmöte med 97 års män

Ett tjugotal kamrater samlades 15 november i Soldathemmet för höstmöte, under ledning av Tomas Andersson. Fikatider under våren 2013 fastställdes till torsdagarna 21 mars och 18 april. Den 16 maj blir det historisk stadsvandring i Halmstad under ledning av Anders Sträng, följt av lunch och årsmöte. Efter höstmötet höll Bertil Hansson (bilden) ett intressant föredrag om freden i Knäred. Foto: Lars Björk.

Styrelsemöte pågår!

Kamratföreningens styrelse under ett av höstens möten (den 28 september) på Soldathemmet. Foto: Lars Björk.

Försvarmaktens omstrukturering – FM Org 13

Den 6 september 2012 fick alla anställda i Försvarmakten besked om vilken placering de skulle ha efter årsskiftet. För de allra flesta innebar beskedet att de även fortsättningsvis skulle tjänstgöra på samma befattning som tidigare. För vissa innebar dock beslutet att de erbjöds arbete på annan ort eller, i några fall, fick ett besked om övertalighet.

Den 1 januari 2013 intog så Försvarmakten organisation 2013 (FM Org 13). Då togs ytterligare ett steg i reformeringen mot ett mer tillgängligt försvar, som riksdag och regering har bestämt, där krigsförbanden får en tydligare roll och där införandet av tvåbefälssystemet fullföljs.

FM Org 13 består av tre delar; krigsförbanden, basorganisationen samt Försvarmaktens bemanningsuppdrag till närstående myndigheter. I klartext innebär detta att Försvarmakten går från att ha varit en utbildningsorganisation för värnpliktiga till en organisation med fokus på krigsförbanden med anställd och kontrakterad personal med en därtill stödjande basorganisation. Omstruktureringen under 2012 skiljer sig alltså mot tidigare förändringar genom att det primära syftet inte handlar om att minska antalet anställda.

Principen för bemanningen var ”rätt kompetens på rätt befattning” varhelst den erfordrades. Arbetet innebar att all personal inledningsvis under våren gjorde ett personligt CV (curriculum vitae) och fyllde i en kompetensprofil i system PRIO.

Samtliga Försvarmaktens befattningar var sedan tidigare kravsatta med kompetens- och

nivåkrav. Vid bemanningsarbetet kunde sedan alla medarbetares kompetenser matchas mot de olika befattningarnas krav, utifrån principen ”tillräckliga kvalifikationer” enligt Arbetsdomstolens definition.

Efter detta genomfördes omedelbart före och omedelbart efter sommaren lokala bemanningsmöten där chefer för förband, enheter, HR (humanresurs) -funktioner samt ATO (arbetstagarorganisationer) deltog och där FM Org 13 i garnisonen bemannades i en ”Halmstadlösning”.

Utöver detta gavs också möjlighet för militär personal att söka avgång med pensionsersättning med sista arbetsdag 31 december 2012. För Lv 6 del beviljade HKV 14 stycken pensionsersättningar. Utöver detta beviljades senare ytterligare tre pensionsersättningar där tre uppsägningshotade medarbetare kunde erbjudas dessa tjänster.

Med Halmstadlösningen i hand åkte ställföreträdande regementschefen och HR-chefen samt representant för ATO i augusti till Karlberg. Under ett antal hektiska dagar bemannades där hela FM Org 13.

Från och med det lokala bemanningsmötet före sommaren och intill dess att bemanningsbesluten delgavs rädde förhandlings-

sekretess. Alla bemanningsbeslut fattades efter hand av Försvarmaktens omstruktureringsledare.

Med början på morgonen den 6 september delgavs samtidigt samtlig personal i Försvarmakten, muntligen och skriftligen, av sin närmaste chef vilken befattning man fått i FM Org 13 från och med 1 januari 2013, med en betänketid på två veckor.

För Lv 6 del innebar det att 44 medarbetare fick ny tillsvidareplacering på annat förband, varav 22 stycken utanför dagspendlingsavstånd. Nio medarbetare valde att tacka nej till erbjudandet med påföljd att de sades upp

från Försvarmakten från 1 november 2012. Dessa får nu stöd av Trygghetsstiftelsen.

Inom ramen för övergången till tvåbefälssystemet minskade antalet officerare från 259 till 87 medan antalet specialistofficerare ökade från 33 till 128.

Peter Jacobsson
*F d officer på I 16,
numera stabschef vid Lv 6*

Peter Toft ställföreträdande regementschef vid Lv 6

Jag heter Peter Toft och tillträder, före halvårsskiftet, befattningen som ställföreträdande chef för luftvärnsregementet. Jag är 56 år, gift och har två barn, Henrik och Johan. Min fru heter Marie och jobbar som förskollärare i Halmstad. Vi bor i villa i Söndrum sedan slutet av 80-talet.

De senaste fyra åren har jag varit på insatsstaben som avdelningschef för J 8-funktionen. Det betyder att jag ser till att det finns tillräcklig finansiering för våra utlandsinsatser och även våra observatörsinsatser. Det är ett mycket trevligt jobb där man är med redan från början vid starten av en ny utlandsinsats.

Jag är väldigt glad att jag fick möjligheten att biträda chefen för Lv 6, överste Stefan Jönsson, att leda luftvärnsregementet fram

mot den nya intressanta utvecklingen som finns för regementet. Jag har varit borta ganska många år från regementet och det gör att det känns ännu roligare att komma tillbaka. Det bästa är naturligtvis alla goda arbetskamrater och det professionella arbete som utförs på regementet.

Peter Toft
F d officer vid I 16 och IB 16

Luftvärnet 70 år

Lördagen den 2 juni 2012 firade luftvärnet 70 år som självständigt truppdrag i det svenska försvaret med öppet hus på Luftvärnsregementet, Lv 6, i Halmstad. I solsken och friska vindar passade besökarna på att bekanta sig med både Försvarsmaktens medarbetare och luftvärnsmateriel från förr och nu. Överbefälhavare Sverker Göranson deltog i jubileumsceremonin.

– Det luftvärn vi ser i dag är modernt, väl utrustat och en vital och efterfrågad del i luftförsvaret och därmed i det insatsförsvaret som vi håller på att bygga upp, sade överbefälhavaren i sitt tal under ceremonin. Luftförsvarets förmåga kommer alltid att vara avgörande och helt nödvändig för ett svenskt försvar.

Luftvärnet löser inte bara luftförsvarens uppgifter utan också en rad andra internationella uppgifter.

– Just som vi står här finns 47 soldater och officerare som Lv 6 ansvarar för i Afghanistan för att stödja den afghanska armén under uppbyggnad, fortsatte Göranson. Att vara insatt är en naturlig del av regementets och luftvärnets verksamhet.

Ständig utveckling

Luftvärnets utveckling startade inom ramen för artilleriregementena efter första världskriget. En ständig förnyelse av både mate-

Efter avlämning till regementschefen, parad för standar och avlämning till överbefälhavaren genomför general Sverker Göranson sin visitation tillsammans med överste Lennart Klevenstam.

Vapenföreläsning för intresserade i alla åldrar.

Jubileumsuppställning för avlämning.

ARTIKELFOTON: Christian Lövgren och Charlotte Pettersson, HG Info.

Hemvärnets musikkår i Halland under ledning av Eric Brennelid marscherar in.

riel och stridsteknik har pågått sedan dess. Utvecklingen är dokumenterad i en alldeles färsk jubileumsbok som bland annat beskriver såväl luftvärnets gemensamma historia som den lokala utvecklingen på alla svenska luftvärnsförband som funnits under den sjuttioåriga historien.

– Det har aldrig blivit slentrian inom luftvärnet, försäkrar Stig Schyldt, tidigare regementschef på Lv 3 i Norrtälje och redaktör för jubileumsboken. Det har skett en ständig förnyelse, och alltid funnits saker att ta tag i.

Teknikutvecklingen har alltid varit central inom luftvärnet. Teknikintresse är inte någon

1. sergeant Simon Bjurgard förevisar robot-system 97.

nackdel om man arbetar på en luftvärnsbataljon.

– Våra luftvärnssystem består av många olika delar som var och en kräver djup kompetens, men också en systemförståelse, berättar Simon Bjurgard, specialistofficer inom robot 97-systemet. Jag har ett omväxlande yrke där föregångsmannaskapet också är en viktig del när Försvarsmakten utvecklas med anställda soldater.

Alla nöjda

Både anställda och besökare uppskattade tillfället att få fira luftvärnet och mötas på regementet. Hemvärnets musikkår i Halland bidrog till jubileumsstämningen genom att bland annat spela Lv 6 marsch.

– Jag är mycket glad och lycklig över att vi kunde bjuda in till den här ceremonin och att det också blev en jubileumsbok, konstaterar regementschef Lennart Klevenparr.

Charlotte Pettersson
HG Info

Ordersalen 1907

Ordersalen 2012

Ny chef för Garnisonsmuseet

Caroline Mårtensson är den första kvinnan som basar för Garnisonsmuseet i Halmstad.

Jag antar att du som läser detta har besökt vårt fina Garnisonsmuseum en eller flera gånger. Museet, som är en utveckling från den gamla I 16-tiden, har gått från bygderegementesmuseum till ett museum som speglar Försvarsmakten i Halmstad och där Statens Luftvärnssamling utgör en spännande del.

En lite småruggig novembertorsdag hade jag nöjet att träffa museichefen Caroline Mårtensson, som nyligen har axlat ansvaret för att utveckla och få in ett mer museialt perspektiv.

Hon har tagit över efter Anders Sträng, som under sina sju år som ansvarig utvecklade museet till vad det är i dag. Museet är en del av SMHA, Sveriges Militärhistoriska Arv (se www.smha.se för mer information).

Caroline Mårtensson är en 33-årig Halmstadbo som har varit verksam inom kultur-

sektorn i Halmstad i åtta år. Det är en väl meriterad intendent som museet har tagit till sig. Hon har många års studier i kultur- och konstvetenskap, har erfarenhet från museiverksamhet, är väl bevandrad i utställningsprocessen och museipedagogiken och har arbetat med både nationella och internationella inslag på svenska museer. Det är således en frisk fläkt från konstvärlden som nu skall vidareutveckla verksamheten.

På frågan om vad Caroline tänker göra för

att marknadsföra museet får jag veta ”att det är mycket på gång men att det fortfarande är under sekretess” (precis som det skall vara i det militära ibland).

Carl-Gustav Bergensträhle (klassisk), Anders Sträng (känd) och nu en kvinna – du. Utmaning?

– Klart att det är en utmaning att som kvinna i en militär värld föra in en ny dimension i Garnisonsmuseet. Museet är en plattform och inte personfixerat, det blir mycket arbete både administrativt och med samlingarna.

Varför valde du att acceptera detta jobb?

– En ny utmaning, att få göra något nytt. Jag är genuint intresserad av historia, filosofi, samhällshistoria och kultur. Här kan jag kombinera detta med mitt konstskunnande.

Du har erfarenhet från museivärlden men ingen från Försvarsmakten. Hur påverkar detta ditt jobb och museet?

– Både Anders och styrelsen var intresserade av att få in ett mer musealt perspektiv, till exempel att arbeta mot skolor och på det sättet bredda museet.

Caroline Mårtenssons ambition är att lyfta fram det unika i Halmstads militära historia

och Statens Luftvärnssamlingar. Vi önskar henne lycka till på det nya jobbet. Det skall bli intressant att följa museets resa från nutid till framtid!

Text och foto: **Jan Erik Nordberg**

Samverkansarbete i Kosovo gånger två!

Det svenska samverkansteamet i Pristina 2009-2010. Foto: Bo Rahmström, KS 20.

Vad är LMT och vad innebär militär samverkan under internationell insats? Detta var för mig helt okänt under min tid som officer vid I 16 och IB 16 men något som jag nu vet betydelsen av.

I en tid då civila aktörer ska överta ansvar för säkerhetsfrågor, och militära enheter ska reduceras, är det särskilt viktigt med en väl fungerande samverkan.

Artikelförfattaren har genomfört två insatser i Kosovo inom samverkansområdet mellan 2009 och 2012. Den första insatsen var med KS 20 som sattes upp av Lv 6. Jag fick då uppdraget och den stora glädjen att sätta upp det första svenska samverkansteamet sedan 2007.

NATO/KFOR (Kosovo Force) har sedan maj 2005 grupperat samverkansteam (LMT – Liaison Monitoring Team) i hela Kosovo, i syfte att få en bättre lägesuppfattning på den lokala nivån nära folket. I oktober 2009 var det Sveriges tur att bemanna ett komplett LMT i Pristina på nytt och jag tillsammans

med tio medarbetare återtog ansvaret för samverkan inom kommunen.

Efter sex veckors träning och utbildning i Sverige, följt av två veckors intensiv överlämning på plats, var vi i full gång. En bra mix i teamet med sex killar, fem tjejer och ålder mellan 24 och 56 år med väldigt skiftande bakgrund visade sig vara en framgångsfaktor för att möta olika samhällsgrupper. En av teamkillarna (i mitten på fotot ovan) är Björn Ek, tidigare Hallandsbrigaden.

Läget hösten 2009 var generellt lugnt i vårt område. Huvudfokus under hösten var de kommande kommunala valen som skulle

Möte med den lokala polisen vid en Field Coordination Visit. Foto: Försvarmakten, KS 24.

genomföras den 15 november 2009. Det var de första kommunala val som de lokala institutionerna skulle genomföra på egen hand (men under övervakning av KFOR och OSCE) sedan krigets slut 1999.

Vår uppgift var allt från att övervaka olika partiaktiviteter före valet till att höra folkets uppfattning om det kommande valet. Vårt samverkansteam hade som huvuduppgift att vara COM KFOR:s (i det här fallet en trestjärnig tysk general) ”ögon och öron” på fältet för att fånga upp händelser som kan påverka säkerhetsläget.

Vi valde att fördela arbetet inom teamet i fyra områden. Dessa fyra områden eller ”spår” kallade vi för **säkerhet** (bl a polisen), **opinion** (bl a politik och medier), **hälsa och samhällsberedskap** (t ex räddningstjänst och sjukvård) och **nästa generation** (bl a utbildning, allt från förskola till universitet).

Vid tiden för KS 20 hade Sverige fortfarande en camp, Camp Victoria i Ajvalija strax utanför Pristina, där vi bodde och hade våra arbetslokaler. Det innebar ungefär 15 minuters bilfärd till centrala Pristina. Fördelen med att bo på en camp var att vi alla kunde vara verksamma på fältet utan att behöva ha någon kvar ”hemma på campen”. Under så kallade

”leaveperioder” (ledighet i Sverige) var detta särskilt viktigt eftersom bemanningen då var reducerad på teamet.

Det dagliga arbetet på fältet gav en djup inblick i vardagslivet för Kosovos befolkning på många olika sätt. Under en arbetsdag kunde du möta allt från fattiga jordbrukarfamiljer i kommunens utkant till inflytelserika nyckelpersoner i storstadslivets Pristina.

Min andra insats genomfördes 2011-2012. Denna gång var det flygflottiljen F 17 som var ansvarig för att sätta upp och bemanna KS 24. Jag fick frågan om jag ville tjänstgöra vid KFOR:s stab och även då inom samverkansområdet.

Tillsammans med ledaren för flera centrala fackliga organisationer i Pristina. Foto: Sofia Hedberg, KS 20.

Inom KFOR:s högkvarter finns avdelningen JEC (Joint Effect Coordination). Inom JEC ingår sektionen LMT CC (Liaison Monitoring Team Coordination Centre). Min roll var att verka som ställföreträdande sektionschef med särskilt ansvar för utveckling av LMT-konceptet samt träning av dessa samverkansteam i missionsområdet.

Sektionen bestod av en slovensk sektionschef och fyra stabsofficerare från Turkiet, Österrike, Sverige och Ungern. Det var helt klart en fördel att själv ha verkat som chef för ett samverkansteam då jag utförde detta arbete vid NATO/KFOR HQ. Att jobba tillsammans med andra nationaliteter vid sektionen var i sig en utmaning med olika uppfattningar, värderingar och syn på arbetet men samtidigt

Foto: Bo Eriksson, KS 20.

oerhört roligt och utvecklande. Generellt vill jag påstå att Sverige och svensk militär personal står sig mycket väl i den internationella kontexten!

Minst en gång i veckan genomförde vi så kallad FCV (Field Coordination Visit). Då besökte LMT CC ett eller två utsedda samverkansteam någonstans i Kosovo. Totalt fanns 28 samverkansteam som vart och ett hade ansvar för en eller högst två kommuner. Syftet med besöken var att få en mer detaljerad lägesbild av området/kommunen men också att följa upp träning, rapportering och annat som var prioriterat av högre chef.

Flera av samverkansteamerna var stationerade i så kallade Field Houses, ofta i närheten av kommunala institutioner som kommunhus eller polisstationer. Fördelen att vara stationerade på detta sätt var att 24 timmar om dygnet vara tillgängliga och på så vis finnas till hands vad som än hände inom respektive kommun.

Vintern 2011-2012 var osedvanligt kall och snörik. I vissa områden var vägarna ofarbara med vanliga hjulfordon under långa tider. Vid dessa tillfällen var det också en fördel att ha samverkansteam på plats, i och med att de bodde i och verkade från sina Field Houses.

Läget i området var tidvis mycket spänt, särskilt i norra Kosovo. Under sommaren brändes en gränsövergång mot Serbien, bland annat i protest mot Kosovos parlaments beslut att stationera Kosovos polis vid gränsstationerna. En polis blev skjuten och detta blev upptakten till en ökad spänning under hela KS 24:s insatstid.

En av de största utmaningarna var de vägblockeringar som lokala grupper satte upp på vissa viktiga vägar i det norra området. KFOR:s enheter öppnade flera av dessa vägblockeringar för att upprätthålla den rörelsefrihet som krävdes inom ramen för KFOR:s uppgift.

Sammandrabbningar skedde nästan på veckobasis med kulmen i slutet av november då det var intensiva sammandrabbningar. KFOR använde vattenkanoner och i vissa fall tårgas för att skingra de som bemannade vägblockeringarna vilket ledde till beskjutning och användandet av handgranater mot KFOR-soldater. Samverkansteamerna var under denna tid ovärderliga. De var i många fall de enda som kunde verka inom respektive område och få till stånd möten och dialog mellan KFOR och lokala aktörer.

En annan av mina specifika uppgifter var att genomföra ITT (In Theatre Training) med nyanlända samverkansteam. Teamen kom

Personal vid LMT CC ingående i KFOR HQ, februari 2012. Foto: Försvarsmakten, KS 24.

från 13 nationer och tid för samverkansutbildning före insats skiljde sig oerhört mycket åt mellan olika team och olika nationer. Syftet med ITT var att uppdatera teamerna om aktuellt läge i Kosovo, utbilda i rapportering och lära av erfarenheter från befintliga teamchefer.

Träningen var indelad i en teoretisk och en praktisk del där erfarna teamchefer genomförde praktiska moment som byggde på verkliga händelser. De praktiska momenten var särskilt uppskattade av de nyanlända teamerna som främst fann ett stort värde i erfarenhetsutbyte kring mötesteknik, rapportering och annat kring det praktiska arbetet.

Sverige kommer att lämna Kosovo med militära förbandsenheter i december 2013. Förhoppningen är att NATO och KFOR kan fortsätta att minska sin närvaro – ett gott tecken som förhoppningsvis innebär säkerhetsmässig stabilitet i regionen.

Sammantaget vill jag verkligen rekommendera alla att göra en internationell insats inom samverkansområdet. En dag är inte den andra lik och jag upplevde båda mina insatser som oerhört lärorika, med många minnen och

också vänner för livet. Tiden i området gick väldigt fort. Det berodde mycket på att jag trivdes förträffligt men också på att arbetet upplevdes som meningsfullt och viktigt. Jag hoppas att vi en dag ser en region som klarar av att stå på egna ben. Då är det med stolthet och glädje som jag ska komma ihåg de två perioderna i Kosovo.

Avslutningsvis vill jag verkligen framhålla betydelsen av stödet från familjen. Utan stöd från hemmavarande vore insatsen inte möjlig. Det är som jag beskrev efter medaljceremonin vid hemkomsten – den svåraste insatsen har min fru gjort därhemma. Det är främst hon som förtjänar medalj för sin insats på hemmaplan!

Thomas Grevholm
Major vid IB 16 till 2000.
Chef LMT C2 Pristina
2009-2010.
LMT Coordination
Officer KFOR HQ
2011-2012.

Soldathemsrörelsen i förändringens tid

De flesta av oss minns väl kvällarna när vi och våra soldater kunde köpa en kvällsfika och koppla av i en något så när hemlik miljö. På nästan varje ort där vi haft våra förband har det också funnits ett soldathem.

Sedan soldathemsrörelsen bildades 1876 har det idébundna arbetet ute på soldathemmen på olika sätt förhållit sig till samtidens utmaningar. I en dialog mellan förbandsledning, kommun och kyrka har soldathemmen i över 130 år söjt för social omsorg om den enskilde soldaten under värnpliktstiden.

Redan 2007 utökades detta sociala uppdrag genom en överenskommelse mellan Svenska Soldathemsförbundet och Försvarsmakten, syftande till att också stödja anhöriga till soldater tjänstgörande i utlandsstyrkan.

Stödet till hela soldatfamiljen – före, under och efter utlandstjänstgöring – utvecklas fortlöpande lokalt och centralt. Försvarsmaktens stora förändringar inom dess organisation och personalförsörjningssystem har radikalt

förändrat de lokala soldathemmens vardag.

Försvarsmakten vill att det i varje garnison skall finnas ett soldathem. Försvarsmakten är beredd att säkerställa att det finns en lokal och personal som arbetar med familjestödsåtgärder och soldatfrämjande åtgärder. Någon caféverksamhet är Försvarsmakten däremot inte beredd att betala för. I dag finns det i landet 14 soldathem. Två nya är under uppbyggnad.

Svenska Soldathemsförbundet har genom avtal med Försvarsmakten uppdraget att stödja anhöriga och veteraner. Uppdraget är centralt men har lokal förankring vid landets soldathem.

Tillsammans med Försvarsmaktens veteranavdelning, Invidzonen, Fredsbaskrarna och kamratföreningar utvecklas nu samverkansformer för psykosociala stödåtgärder som även skall kunna komma veteraner och utlandsveteraner till del.

På central nivå erbjuds stödsamtal/rådgivning dygnet runt, par- och familjerådgivning och PREP – friskvård i par. Till dags dato har över 500 soldater/försvarsmaktanställda och deras respektive genomfört PREP.

Soldathemmet i Halmstad har under året

ÖPPETTIDER SOLDATHEMMET

Måndag-torsdag 9–15

Fredag 9–14

**Kvällstid öppet
efter överenskommelse**

Välkommen!

ANNELIE MED PERSONAL

035-21 27 84

Annelie Svensson är nyanställd föreståndare för soldathemmet. Foto: Jan Erik Nordberg.

anställt en ny föreståndare med den kompetens som Försvarsmakten efterfrågar. Annelie Svensson kommer således främst att arbeta med olika verktyg som stödjer anhöriga, soldater och veteraner.

Den nyss genomförda upphandlingen i Försvarsmakten innebär att Soldathemmet i Halmstad i dag inte svarar för till exempel kvällsmål och soldatkaffe. Några utskick från soldathemmet får heller inte ske. Som ni förstår innebär detta helt nya förutsättningar för soldathemmet. Varje soldathem måste anpassa sin verksamhet till Försvarsmaktens förändringar och vad man är beredd att betala för.

Årligen genomförs ett tjugotal anhörig- och veteranträffar på soldathemmet i Halmstad. Barnpassning, studievägledning, samtalsträffar och möjligheter till kommunikation via sociala medier är andra exempel på vad som händer på soldathemmet. På försök serveras hemmalagad lunch. Välkomna att titta in för en fika eller lunch!

Johan Rydén
*Ordförande i Svenska
Soldathemsförbundet
och Soldathems-
föreningen i Halmstad*

Lägesrapport från chefen Hallandsgruppen

I och med min placering vid Hallandsgruppen 2011 är åter en I 16-officer på befattningen som utbildningsansvarig för Hallands Hemvärn. Jag vill ta tillfället i akt och informera om och kanske väcka ett intresse för hemvärnet med de nationella skyddsstyrkorna.

Hallands hemvärnsbataljon

Många känner säkert till att hemvärnet i Halland har omorganiserat i flera steg från en bataljon/hemvärnskrets i varje kommun till en bataljon i Halland.

Hallands Hemvärnsbataljon är indelad i två insatskompanier, två bevakningskompanier, bataljonsstab och en flyggrupp. Till Hemvärnet i Halland räknas även vår fina musikkår.

Hallands hemvärnsbataljons förbandsmärke.

Vad är då ett insatskompani? Enkelt uttryckt är ett insatskompani ett infanterikompani organisation 77 förutom pansarvärnsplutonen. I dag är insatskompaniet utrustat med bandvagn 206 samt terrängbil 11, 13, 20 och 30 som transportmedel.

Vad avser stridsvärde är insatskompaniet att jämföra med ett välutbildat IB 77-kompani efter sin första KFÖ. Då vet de flesta läsare vad kompaniet kan och vilket åldersläge förbandet har. Insatssoldaterna tränar minst åtta dygn varje år. De allra flesta i kompaniet gör mer tid än så via extra övningstillfällen.

Insatskompanierna utgör de nationella skyddsstyrkorna i Hemvärnsorganisationen.

Bevakningskompaniet har fordon för materiel och underhållstransporter (terränglastbil 30/40), men har inte egen förmåga att personaltransportera hela kompaniet. Bevakningskompaniet är designat för att lösa stationära bevakningsuppgifter. En bevakningssoldat i hemvärnet övar minst fyra dygn/år.

Bataljonsstaben är organiserad som en normal infanteribataljonstab förutom avsaknaden av bekämpnings-/indirekt eld-funktionen. Bataljonsstaben är i huvudsak stationär. Flyggruppens viktigaste förmåga är att ytövervaka.

Bataljonsstaben har tilldelats expeditionsutrymme i byggnad 157 och Hallandsgruppen är numera grupperad i kasern 2.

Plutonsanfall i STRIBY, Mästocka skjutfält. Samtliga artikelfoton: Jan Erik Nordberg.

Verksamhet

I och med införandet av ”KFÖ-systemet” ser övningarna ganska lika ut över hela landet. För Hallands Hemvärn kan verksamheten beskrivas grovt enligt följande:

Januari-mars: Introduktionsutbildning av nya soldater, skyddsvaktsutbildning, kompetensprov på personligt eldhandvapen.

April-maj: Fyra dygnsövningar med bataljonens insatskompanier.

Juni-augusti: Centrala tävlingar för AK 4, pistol, hundpatruller och ungdomstävlingar.

September: I denna månad genomför hemvärnsbataljonen normalt en krigsförbandsövning under fyra dygn. Hemvärnsbefälen genomför dessutom förstegsutbildning under ytterligare två-tre dygn.

Oktober-november: Introduktionsutbildning av nya soldater, kompletterande utbild-

ning, befälsutbildning, nyutbildning på understödsvapen och bataljonschefens tävling.

Som läsaren förstår gör många hemvärns-soldater många fler dagar än vad deras avtal föreskriver. Till detta kommer stöd till samhället vid bland annat eftersök av försvunna personer, översvämningar och oljesanering. De senaste åren löser även hemvärnet flera beredskapsveckor vid Lv 6 med beredskaps-tropp.

Framtid

Framtiden för hemvärnet är ljus vad gäller uppgifter och utrustning. I och med att den nationella krigsplanläggningen har återtagits blir det tydligt att Försvarmakten och samhället har många fler objekt som behöver bevakas än vad vi har resurser till. De operativa förbanden har också behov av skydd och

”Allvädersförbandet” 45. hemvärnsbataljonen uppställd i fyra kompanivisa plutonskolonner.

bevakning och nu förs diskussioner om hur lämpliga prioriteringar skall göras.

Vad gäller utrustning är hemvärnet väl tillgodosett. Understödsvapen finns på grupp-nivå, prickskyttegevär och granattillsats på plutonsnivå. Sambandssystem på grupp-nivå, införandet av nytt gruppfordon pågår, med mera. Detta är något utmanande då underhållet av materiel kräver tid, som självklart är en bristvara.

Utmaningar

Utmaningarna för Hemvärnet är i första hand att bibehålla numerären. I dag består hemvärnet med de nationella skyddsstyrkorna i Sverige av totalt 22 000 personer.

I andra hand är utmaningen att öka andelen insatssoldater. Målet är att rekrytera till totalt 17 000 insatssoldater. Chefsförsörjningen är en annan utmaning. När gruppbefälsvärnpliktiga och plutonbefälsvärnpliktiga inte längre finns som bas att rekrytera från, måste hemvärnet via grundläggande militär utbildning

(GMU) och fortsättningsutbildning skapa ett huvudspår för chefsutbildning.

Kompani- och bataljonschefer förväntas vara reservofficerare, även direktutbildade till Hemvärnet.

Bland er läsare är jag övertygad om att det finns många som är lämpliga för befattningar i Hemvärnet eller som instruktörer vid våra övningar. Tveka inte att ta kontakt med Hallandsgruppen.

Själv njuter jag av stridskjutningar i anfallsbanan vid ”Berthags backe” på Mästocka skjutfält eller kompanianfall på Nyårsåsens skjutfält, precis som i gamla goda tider.

Lars Lindén
*Chef Hallandsgruppen,
 f d officer vid I 16
 och IB 16*

Karl Erik Rosén till minne

Stockholmsavdelningen har drabbats av ännu en svår förlust. Karl Erik Rosén avled vid en olyckshändelse i Stockholm den 18 juli 2012.

Vi – fyra pensionärer med I 16-anknytning från Stockholms norra delar som trotsade ett av sommarens värsta oväder – tog farväl av Karl Erik i Spångas vackra medeltida kyrka. Efter jordfästningen inbjöds vi till en minnesstund hos Karl Eriks dotterdotter.

Några gripande tal hölls av nära släktingar och av ordföranden i Norra Smålands regementes kamratförening, Stockholm. Själv försökte jag beskriva innehållet i de intressanta och olika verksamheter som Karl Erik ledde. Det var inte bara besök på slottet när regementet gick vakt utan också aktuella frågor som FRA (Försvarets radioanstalt) och Muskö med DC 3:an. Ofta var det andra som höll i programmet, men nästan alltid skrev Karl Erik artikeln till medlemsbladet efteråt.

Alla dessa besök under åren finns samlade i ett särskilt häfte. Men tyvärr saknas där en rolig historia, nämligen den om badet i Steninge:

Ett antal yngre gentlemän hoppade i och Karl Erik följde efter. Men han lyckades inte ta sig upp! Senare, när historien berättades, avbröt alltid 95-åringen: ”Ja, det behövdes två överstelöjtnanter (med särskild tjänsteställning) för att bärga mig.”

Karl Erik Rosén var alltså vid sin bortgång 95 år. Han blev fänrik vid I 16:s reserv 1939 och tjänstgjorde där som plutonchef under Tysklands invasion av Norge och Danmark i april 1940.

Mången har hört berättas om hur en tysk ubåt i ytläge tvingades i väg när Karl Erik gav order om beskjutning. Eller när en av kuskarna vid Karl Eriks pluton sköt ner ett tyskt bombplan efter en mirakulös träff i planet

Detta foto är förmodligen det sista av Karl Erik Rosén. Bilden togs när Stockholmsavdelningen sommaren 2012 besökte Rolf Monéus grav. Fr v Lennart Törnqvist, Carl Fredrik von Mentzer, Heikki Ingman och Karl Erik Rosén. Foto: Helmuth Benedy.

fördelardosa! Planet tvingades ned på vattnet. En tysk gummibåt räddade besättningen och ett tyskt krigsfartyg bogserade bort planet mot den danska sidan.

Karl Erik samlade sina minnen i boken ”En rådmans minnen. Skolpojke, officer, domare”. Den första upplagan (av fem) utkom 2000. År 2006 utkom hans bok om Stockholmsavdelningens historia 1947-2004.

Karl Erik Rosén var hedersledamot av Stockholmsavdelningen och dess ordförande i 25 år.

Carl Fredrik von Mentzer
*Stockholmsavdelningens
 siste ordförande*

Vad hände sedan, Arne Hedman?

Chefredaktören bad mig att skriva något under rubriken "Vad hände sedan"? Min tolkning av "sedan" är vad som hände efter Hallands regementes nedläggning, och efter avslutat jobb i Försvarmakten, fram till i dag.

Vi är väl många som har en särskild tideräkning som börjar efter Hallands regementes nedläggning. Det är naturligtvis mycket som hänt på nästan tretton år men jag skall begränsa mig till några axplock av verksamhetsmässig natur.

En viktig grund för vad som "hände sedan" var ett beslut som jag tog på våren 2000. Det var givet att efter nedläggningen av Hallands regemente den 30 juni 2000 så skulle det inte finnas någon befattning för mig i Halmstad. Med anledning av detta blev jag också uppringd av Försvarmaktens personalledning för en dialog om vad jag skulle göra efter regementets nedläggning.

Odramatiskt beslut

En förutsättning för denna dialog var att det inte fanns någon befattning för en överste av 1. graden utanför det som i dag kallas Högkvarteret. Jag kunde då i samma telefonsamtal meddela att jag valde att lämna Försvarmakten och utnyttja den särskilda avtalspensionen.

Mot bakgrund av personalsituationen i Försvarmakten kunde jag samtidigt ana en viss förtjusning i personalledningen över mitt beslut. För min egen del var detta inget dramatiskt. Jag hade varit medveten om att jag skulle bli hotad med Högkvarteret och lika medveten var jag om att detta inte var ett alternativ för mig. Jag hade tillbringat

huvuddelen av 80-talet i det som då kallades försvarsstaben, eller som det också populärt kallades – "saltgruvan". Det räckte för mig!

Var sak har sin tid

Trots att jag tidigt var medveten om att jag skulle lämna Försvarmakten så vidtog jag – skall ärligen sägas – inga direkta förberedelser för vad som skulle hända sedan. Det jag i princip hade gjort var att skaffa grönt kort i golf. Var sak skulle få ha sin tid. Först omorganisera garnisonen och avveckla regementet och sedan kommer en ny tid.

Jag fattade dock tidigt ett viktigt beslut i stort för framtiden: Jag skulle inte ha ett fast jobb eller vara anställd, men jag skulle vara sysselsatt. Och vad jag skulle sysselsätta mig med skulle jag själv bestämma, jag skulle bli min egen uppdragsgivare. För att manifestera att nu är en ny tid hade jag en egen "muckar-ceremoni". Jag lämnade högtidsdräkten till museet och där finns den fortfarande.

Distriktskonsult för BRB

Vad som först hände "sedan" var att jag blev kontaktad av Byggnads- och reparationsbe-

Barnbarnet Linnea – det viktigaste som hänt Arne Hedman efter regementstiden.

redskapen (BRB). Jag blev tillfrågad om jag ville överta befattningen som distriktskonsult för BRB i södra Sverige. BRB hade jag i egenskap av försvarsområdesbefälhavare haft många utomordentligt trevliga kontakter med tidigare. Jag tackade ja till erbjudandet utifrån utgångspunkten att det kanske ändå kunde vara bra att som övergång till det civila livet ha viss kontakt med det militära och i synnerhet den territoriella försvarsplaneringen.

Sju givande år

Det visade sig ganska snabbt att eventuella abstinensbesvär för att ha lämnat Försvarmakten inte blev aktuella. Däremot innehöll befattningen många intressanta inslag. Det innebar att sköta i princip alla större byggnads-, tele- och elföretags del i den territoriella försvarsplaneringen.

Det skall dock samtidigt konstateras att det var under en tid då territorialförsvaret var under avveckling och detta ledde i sin tur till att BRB avvecklades 2007. Men det var sju intressanta år och framför allt ytterst givande att få "krypa under skinnet" på dessa företag och imponeras av vilket engagemang och tid som de ägnade dessa frågor.

Om jag vid något tillfälle som försvarsområdesbefälhavare haft tveksamheter om hur BRB-verksamheten skulle ha fungerat i praktiken så kom dessa helt på skam. Det var en organisation som leddes av ett stort antal kompetenta chefer på hög nivå hos de olika företagen. De var reservofficerare i Väg- och vattenbyggnadskåren. Denna resurs är nu avvecklad i samhället. Det besvärligaste med detta är att det anses vara ett medvetet fattat beslut.

Mentor och bollplank

Kontakten med de civila företagen gav också en annan effekt. Det gavs otaliga tillfällen att med företagens chefer diskutera verksamhetsledning och ledarskap. Mina erfarenheter från den offentliga/statliga miljön kunde brytas och diskuteras med erfarenheter från miljön inom näringslivet.

Dessa diskussioner ledde ganska överraskande till att jag fick förfrågan från ett antal företag om jag kunde tänka mig att engagera mig främst som mentor/bollplank i deras verksamheter. Så blev det och så fortsätter det än i dag.

Kåserar om ledarskap

Ledarskapets inre väsen har alltid intresserat mig. För oss som tillbringat huvuddelen av vårt arbetsliv inom försvaret har ledarskap

Arne Hedman blev Hallands regementes siste chef, 1998-2000.

som begrepp varit en naturlig del i vardagen. Utan att överdriva vill jag påstå att detta inte är lika tydligt på många håll i näringslivet. Jag har under tiden som jag haft förmånen att sysselsätta mig med mentorskap och ledarskap i civil miljö funnit att den ledarskapsutbildning/-utveckling som sker i mångt och

mycket handlar om teoretiska beteendevetenskapliga teorier.

Detta är gott och väl, men ledarskapets teorier skall ju omsättas i praktiken. Detta har framför allt varit min utgångspunkt i arbetet med ledningsgrupper och enskilda chefer. Det finns ett övergripande syfte med ledarskap. Något skall skapas. Min utgångspunkt har varit att det som skall skapas är energi, framåtanda eller på ren svenska lite ”dj-r anamma”.

Mer hantverk än vetenskap

Därför har min framtoning varit att ledarskap i första hand är hantverk/konst och inte vetenskap. Lite tillspetsat, naturligtvis, men tillräckligt utmanande för att ha rönt ett visst intresse. För att göra en lång historia lite kortare så har mina funderingar och resonemang fört mig både till England och Tyskland där jag haft förmånen och kåsera kring ”leadership is art – not science”.

In i politiken

Som verksam i försvaret så blir det tydligt att verksamheten i sin helhet, och även du själv, påverkas och styrs av politiska beslut. För min egen del blev detta ytterst tydligt under min period i försvarsstaben på 80-talet samt som förbandschef under 90-talet. Kontakterna innebar ofta en pendling mellan hopp och förtvivlan.

Jag hade vid flera tillfällen tänkt, att det skulle vara intressant att krypa under skinnet på den politiska miljön. Därför bestämde jag mig för att försöka göra en studieresa inom politiken under mandatperioden 2002–2006. Det lyckades, jag blev ledamot i kommunfullmäktige, nämndledamot samt ledamot i en bolagsstyrelse i Halmstads kommun.

Jag har sammanfattat denna min tid i politiken på mer än 400 sidor som jag väntar på mod att publicera. Här skall dock kort sägas

att det blev betydligt mer givande och intressant än vad jag hoppats på.

Beslut på lösans grund?

Därmed inte sagt att jag kände mig bekväm i miljön. När man talar om politik så hör det till att ha synpunkter. Det som besvarade mig mest var att det i alltför stor omfattning fattades beslut på ofullständiga underlag. Vill man uttrycka sig lite vårdslöst så skulle man kunna säga att principen var att beslut fattades på åsikter och inte på beslutsunderlag.

Det känns angeläget att konstatera och ge ett stort erkännande för den tid som så många medborgare i sitt politiska engagemang ägnar samhällets utveckling. Detta görs dessutom för de allra flesta på fritid och i princip oavlönat. Jag är samtidigt övertygad om att det skulle vara nyttigt, både för politiken och samhällsutvecklingen, om flera medborgare gjorde samma studieresa som jag gjorde.

Nyföretagarcentrum

Under avvecklings- och omstruktureringsarbetet i garnisonen fick jag kontakt med en stiftelse som heter Nyföretagarcentrum Halland. Organisationen har som ändamål att ge gratis rådgivning till alla hallänningar som vill starta eget företag. Regimentet är en av stiftarna, så jag blev med något slags automatik ledamot i styrelsen. År 2001 blev jag ordförande i stiftelsen.

Nyföretagarcentrum bedriver verksamhet i länets alla kommuner. Verksamheten stöds till sin huvuddel av näringslivet i Halland, kompletterat med stöd från region och kommuner. Ett normalår besöker cirka 1 000 hallänningar oss för rådgivning. Ungefär 400 av dem startar sitt företag under året. Verksamheten är i princip uppbyggd på ideell basis.

För min egen del har jag haft stor behållning av ordförandeskapet ur flera aspekter. Utöver själva verksamheten vill jag lyfta

fram den sociala delen. Att lämna ett yrkesliv och bestämma sig för att inte ha ett fast jobb eller vara anställd innebär ju att en del av det naturliga sociala nätverket försvinner.

I detta avseende har ordförandeskapet i Nyföretagarcentrum varit utomordentligt givande. Det har inneburit otaliga och återkommande kontakter med näringslivet i Halland, näringslivsorganisationer och offentliga aktörer såsom regionen och kommunerna.

Och nu är jag farfar!

Avslutningsvis skall jag berätta vad som verkligen har hänt. Jag har blivit farfar till Linnea, nu två år. Att beskriva vad detta innebär är inte möjligt, det måste upplevas. Jag vet att de flesta läsare av denna artikel förmodligen är far- eller morföräldrar och därmed vet vad jag menar och känner.

Den energikick som det innebar att bli farfar, och denna kärlek – över generationer – till Linnea, är lika anstormande som förvånande. Är det någon som forskat inom detta område och kan beskriva vad som sker så hör av er.

Nöjd med hur det blev

Ja, detta var några axplock vad som hänt inom den nya tideräkningen. Det är med tillfredsställelse jag kan konstatera att beslutet för nästan tretton år sedan – att bli min egen uppdragsgivare – har passat mig perfekt.

Dock skall medges att de olika och i de flesta fall separata verksamheterna och sammanhängande sociala kontakter har inneburit en splittrad almanacka. Men det är väl ett tecken på att man är sysselsatt.

En sammanfattning av vad som ”hände sedan” skulle kunna formuleras som att det hade kunnat vara mycket värre.

Arne Hedman

Vad hände sedan, Hasse Bartholdsson?

År 1987 bytte jag från min gröna uniform till F 14:s blå, eftersom jag fick en tjänst på idrottsavdelningen på F 14. Arbetet bestod i att utbilda kadetter i ämnet idrott och hälsa. Stora delar av utbildningen gick ut på att lära kadetterna att leda sin trupp inom olika slags aktiviteter, framför allt olika typer av idrotter.

Detta innebar att en utbildad kadett hann prova på många olika idrotter under sin utbildningstid. Målen var att dels få dem att bli förbättrade i sitt sätt att leda en grupp, dels att lägga grunden till ett mer aktivt liv. Förutom ledarskap och träning fann flertalet av kadetterna träningsformer och idrotter som de troligtvis aldrig annars hade börjat praktisera, vilket också måste ses som en stor vinst då just inaktivitet i dag är ett allt större samhällsproblem i Sverige.

Jag avslutade mina år på idrottsavdelningen som chef innan jag 2005 valde att som pigg 55-åring "gå hem". Trots att jag under en lång tid var verksam inom flygvapnet kommer jag alltid att ha en infanterist i mig. Det är här jag till stor del har formats, både som befäl och människa.

Halmstad Bollklubb

Under de sista åren på F 14 kom jag i kontakt med fotbollslaget Halmstad BK. Det började som en rolig grej, ett fritidsintresse. Jag hjälpte deras sjukgymnast allt mer med behandlingar. För varje år lärde jag mig allt mer, blev bättre och bättre, och plötsligt blev det mer och mer arbete.

När jag kom in i laget och föreningen allt mer kände jag att detta "tåg" måste jag hoppa på, så när jag slutade på F 14 valde jag helt

sonika att börja arbeta deltid med Halmstads BK. Det heter deltid men i idrott blir deltid nästan alltid heltid.

Förutom kunskaperna inom idrottsskador och allt annat teoretiskt inom idrott som jag lärt mig i försvaret, tog jag med mig mycket av teambuilding till Halmstads BK. Under mina år har jag fått med spelare och ledare på såväl kanotsafari som orientering och att sova under bar himmel.

Handbollsklubben Drott

Min tid i Halmstad BK varade i över tio år. År 2011 visade klubben mycket röda siffror, och vid denna tidpunkt kände jag mig ganska trött på fotbollen. Trots spännande träningsläger utomlands, och matcher i städer jag aldrig annars skulle ha hamnat i, kände jag mig mätt på allt som stavades fotboll.

Under mina sista år i Halmstad BK hade min son tagit över som sjukgymnast i en annan stor klubb i Halmstad, handbollslaget HK Drott. När behovet blev allt större och resurserna ökade valde jag att antaga nya mål.

Jag började arbeta med handboll, som jag aldrig tidigare haft någon egentlig relation med, främst för att få arbeta ihop med min son Markus. Att uppfostra honom gick bra. Att arbeta med honom har faktiskt gått ännu bättre, kanske tack vare just en bra uppfostran.

Handboll är även nytt på flertalet områden jämfört med fotboll. Panoramat av skador skiljer sig till stora delar men har även sina likheter. Handbollsspelare är riktiga krigare, de tränar hårt och nästan alla har ett vanligt jobb vid sidan om. Tror aldrig att jag någonsin har haft så många svärmorsdrömmar i ett och samma lag.

Jag trivs som fisken i vattnet i HK Drott. Sporten är hård men det är sällan att det förekommer några tjuvnyp eller filmningar. Lägg därtill att en handbollsmatch alltid är mycket spännande och explosiv. Att spela defensivt och lägga sig på försvar – det finns inte.

Kom och titta! Jag lovar er alla en sprakande fest. Vi väntar ännu på ett guld, det blev SM-silver 2010. Blir det inte guld i år så kommer vi snart att gå hela vägen, det kan jag utlova.

Fritid

Övrig ledig tid är händelserik. Min älskade fru Gunvi och jag har hus i Åled och en liten stuga vid havet. Som ni vet så finns det alltid jobb att göra på ett hus. Är man också

stugägare så förstår ni att jag inte är sysslöslös. Vidare är jag ett stort speedway-fan. Jag försöker följa mitt lag Lejonen som huserar i Gislaved. Givetvis kör jag motorcykel dit, en Harley Davidson, "Fat Boy".

Förutom idrott och motorsport har jag ett stort musikintresse. Det är framför allt The Beatles som kan räknas som mina stora favoriter sedan ungdomsåren. Jag har en stor samling LP-skivor och har ofta besökt platser i England som har Beatlesanknytning.

Utöver Markus har vi ytterligare två barn, Fredrik och Viktoria. Våra underbara barn har givit oss fyra ännu mer underbara barnbarn. Dessa energiknippen ger mig energi, och när jag skall prioritera försöker jag oftast sätta dessa och min fru högst upp på listan.

Nu höll jag nästan på att glömma den sista familjemedlemmen. Selma heter hon och är en fransk bulldog. Hon har hunnit bli fyra år nu. Vad skall man skriva om henne? Kan nog bara hålla med alla inbitna hundägare om att "hunden är människans bästa vän".

Hasse Bartholdsson

F d officer på I 16

Hasse Bartholdsson på klassisk mark – utanför Beatles skivstudio på Abbey Road i London.

Anekdoter från förr

Motorcykel 1

Två underofficerare (Enoch Persson och Sigge Nilsson) kör sina militärmotorcyklar på grusvägarna utanför Halmstad. Tävlingsdjävulen griper de båda, de skall förstås köra i kapp. Det bär sig inte bättre än att en av dem håller för hög fart i en kurva. Motorcykel och förare far genom hönsgårdens nät, följda av ett högljutt kacklande. Ut kommer bonden och frågar vad som har hänt. ”Fråga inte mig, jag kom nyss”, svarar den grönkädda.

Rolf Eklund

Motorcykel 2

Jag var stabstroppchef på 8:e skyttekompaniet vid en övning norr om Halmstad, då

kompanichefen på morgonen väckte mig. ”Lufflandsättning väntas på fältet X. Beordra genast pansarvärnstroppen att gruppera.”

Jag hade mycket bråttom, kunde inte hitta motorcykelordonnansen men jag hittade hans slitna motorcykel. Jag hade aldrig kört mc tidigare men satte mig på ”Javan”, startade och körde i väg på krokiga grusvägar. Mycket svårstyrt, så i varje kurva var det nära diket.

Jag löste min uppgift med pvtroppen och körde tillbaka. Där hittade jag ordonnansen och pratade om den svårstyrda mc:n. ”Vänta lite”, sade han, ”så skall jag bara låsa upp rattlåset”!

Bo Westman

Motorcykel DKW 350 från andra halvan av 1930-talet. Föraren okänd. Källa: Garnisonsmuseet.

Bandvagn 1

Tänk när vår bataljonschef Nils E Åkesson en vinter beställde en bandvagn, ”men jag vill inte ha nå’t släp”!

Bo Westman

Bandvagn 2

Under I 16:s slutövning i augusti ett år i början av 1980-talet övade vi ofta på civil mark, denna gång i södra delen av Laholms kommun. Sjunde skyttekompaniet bedrev fördröjningsstrid.

Efter en lång omgruppering bakåt vid sidan av vägen bestämde plutonchefen att här kunde vägalternativ väljas. Bandvagnsföraren styrde resolut bandvagn 206 genom buskar och snår men plötsligt gjorde bandvagnen halt. Den stod då på en gräsmatta, tillhörande en bondgård. Bakom bandvagnen kunde man se stora rhododendronbuskar nedplöjda i bandvagnsspåren.

Husägaren blev, med all rätt, fly förbannad och skällde på befäl och soldater. Rapport skickades till övningens markskadereglerare, kapten Brandt, som besökte platsen för en första okulär besiktning.

På kvällen samma dag togs markskadan upp av Brandt i samband med övningsledargenomgången. Det var många bekymrade miner bland de blå/gula förbandsinstruktörerna. För att ”rädda” situationen reste sig övningsledaren och översten X upp och lät meddela att han personligen under morgondagen skulle besöka odalbonden för att reda ut problemen. Brandt reste sig då hastigt upp och sade: ”Gör det inte värre än det redan är.”

Lars Björk (då C 7. skkomp)

Annorlunda posteringsövning

Det måste ha varit under en bataljonsövning omkring 1980 som jag fick det hedersamma uppdraget att öva den hemmavarande, sjukskrivna, styrkan. Instruktionerna var tämligen

tydliga: Hemmavarande styrka skall övas i motsvarande moment som bataljonen i övrigt. Tydligare än så kan det knappast bli och på programmet kunde jag läsa att jag skulle ha ”ingående i postering”.

På morgonen tog jag emot den församlade skaran av soldater. Det rörde sig om sisådär tio stycken med varierande krämpor. Flera av dem var naturligtvis så sjuka att de endast kunde ha inomhustjänst. Men det hade jag redan förutsett så jag hade frågat chefen för den hemmavarande styrkan, Hans Ryding (vill jag minnas), om det gick bra att förflytta de sjukskrivna mellan uppvärmda lokaler. Det gjorde det!

Första övningsmomentet bestod i växelvis framryckning från kasern III till gymnastiksalen. Väl där hämtades cyklarna från ctp-släpet och framryckningen fortsatte på cykel till posteringen. Nja, cyklarna var alltså ergometercyklar som stod i ett litet förråd och ”framryckningen” skedde under visst ”knorrande” från de sjukskrivna. Vi följde nogsamt marschen på kartan men några extra vikter på cyklarna hade vi faktiskt inte – inte ens i uppforsbackarna.

Väl på cykelavlämningsplatsen baxades cyklar upp på släpet, det vill säga in i förrådet, och (växelvis) förflyttning till fots vidtog till posteringen i övnings- och vårdhallen. Ingåendet och övningsmomenten förstärktes med hjälp av en filttavla på vilken vi fäste miniatyrmål. Urdragningen gjordes till fots.

Det var en mycket lyckad dag – tyckte jag och mina biträdande övningsledare. Den övade styrkan var inte lika förtjust.

Nästa dag, tror jag, råkade jag stöta ihop med Henrie Jönsson och då hade klagomålen nått sjukhuset. Vi slog följe en bit och han undrade hur det kunde komma sig att någon kunde få för sig att öva de sjukskrivna på det sättet. Jag höll naturligtvis med honom!

Lars Ahlberg

Flera fritidsbåtar hamnade i skottlinjen vid Ringenäs skjutfält i helgen. Men Försvarsmakten anser sig ha varnat i god tid och ser inga problem med skarpa skjutövningar så här års.

Hallandsposten 21 augusti 2012

FOTO: JAN ERIK NORDBERG

Riskområdet till havs blir troligen skyddsobjekt vid Ringenäs

Med anledning av sensommarens intrång på riskområdet vid Ringenäs skjutfält under pågående skjutning, och den medieuppmärksamhet som följde, vill tidningsredaktionen försöka ge lite mer klarhet i ärendet.

Ringenäs övnings- och skjutfält ligger 7 km nordväst om Halmstad och är ett 130 hektar stort landområde. Skjutområdet ut över vattnet sträcker sig 13 km ut i havet och 8 km

upp i luften, vilket gör Ringenäs till ett stort skjutfält.

Skjutfältet har även ett tillståndsbeslut enligt miljöbalken som reglerar vad Försvarsmakten får skjuta/spränga, hur många dagar och vilka tider.

Den nuvarande tillträdesbegränsningen för landområdet fungerar väl eftersom det är ett skyddsobjekt. Problemet är att skjutområdet ut över vattnet inte har tillräckligt lagstöd (skyddslagen) för att skydda tredje man.

Polisutredningen efter skjutövningarna i augusti visade att det inte var "brottsligt" att befinna sig inne på skjutområdet till havs. Försvarsmakten hade inte tillräckligt med laga befogenheter för att avvisa intrång av båtägare.

Lv 6 har redan börjat vidtaga åtgärder för att skapa ett skyddsobjekt till havs. Farligt område bör därför utgöra skyddsobjekt endast under den tid då skjutning/sprängning och/eller militära övningar pågår enligt varningsmeddelande.

Även fortsättningsvis kommer varningsmeddelanden att publiceras (sändas ut/anslås) i syfte att förebygga obehörigt intrång på farligt område – men dessa kan komma att kompletteras med "Tillträde förbjudet enligt skyddslagen".

Major Anders Holm
Chef för övnings- och skjutfältsavdelningen

På mellanfronten

Vatteniserat skytteinfanteri org stormakten

Anfall ur marschgruppering är den vanligaste anfallsformen och eftersträvas alltid. Härvid anfaller infanteriet i regel på två echelonger. Vatteninfanteriet anfaller så länge som möjligt i vattnet. Uppsittning för anfall i båt sker i regel först när sjögräs, maneter och hajar tvingar därtill. Stormavstånd 22 sek/meter.

Text och teckning: Orvar Larsson

MEDLEMSINFORMATION

Digitalt filmarkiv

- Årsmöte med supé vid Stockholmsavdelningen 12 november 2012
- Kamratresan 2012 till Gadebusch
- Film och foto från 300-årsminnet av slaget vid Gadebusch
- Jullunch 2011
- En dag på jobbet (Lv 6) 2009 och 2011
- En dag på jobbet (I 16) 2000
- Lillejul 1986-1991, 1993
- Vårt regemente i Halland 1991

Är du intresserad av en dvd-kopia (priset är 50 kr per dvd)? Skicka då e-post till Lars Björk, bjrk1@telia.com.

Priset för filmen och foto från 300-årsminnet av slaget vid Gadebusch är 150 kr (dvd) resp 250 kr (blu-ray). Förutom filmen finns 426 foton på skivan. Kontakta Jan Erik Nordberg, ibild@ibild.dk.

Har du tips om fler filmer från förr som kan digitaliseras? Hör av dig till Jan Erik Nordberg!

Medlemmar

Vår förening består i dag av 739 ständiga medlemmar och 286 årsmedlemmar – totalt 1 025. Vi har fått 11 nya medlemmar under 2012.

Vill du bli medlem? Sätt in 100 kr på plusgiro 26 27 24-8, ange ditt namn och din adress. Du kan också kontakta Christer Eliasson via epost: chriselias@telia.com.

Medlemsavgift

När du betalar in medlemsavgiften – glöm inte att ange ditt födelsenummer!

E-postadresser efterlyses

Styrelsen vill på ett enkelt och billigt sätt kunna informera dig om vad som händer. Kassören Christer Eliasson behöver därför din epostadress. Du kan kontakta honom på chriselias@telia.com.

Vi behöver din hjälp!

Har du något att berätta?
Artiklar, artikelförslag och
anekdoter mottages tacksamt.

Kontakta Bo Westman:
Tel: 0730-21 90 50
Epost: bossebus213@hotmail.com

MEDLEMSINFORMATION

Håll dig informerad – besök vår hemsida: www.i16.se/

Årsmöte 19 april

Årsmötet äger rum fredagen den 19 april. Efter årsmötetsförhandlingarna informerar f d officeren Bo Andersson om sitt civila arbete vid Saab, GM och nu i Ryssland. Samling 17.30, årsmötet startar 18.00.

Varje år

returneras medlemsblad för att adressaten inte har anmält adressändring. Tack för att du anmäler när du byter adress!

Tack för bidrag!

Tack vare Tidnings- och Kamratfonden vågar vi satsa på vår tidning, dess omfång och kvalitet. Detta är dock ingen självklarhet. Utan frivilliga bidrag – ingen tidning. Ett stort och varmt tack med handslag till alla bidragsgivare!

Plusgiro 26 27 24-8

– alltid öppet för bidrag!

Hallands Regementes och Hallandsbrigadens Kamratförening

Box 515, 301 80 HALMSTAD. Plusgiro 26 27 24-8.

KONTAKTMÄN

Gunnar Ohlsén • Tel: 073-314 75 82 • Epost: gunnarohlsen@spray.se
Lars Folkesson • Tel: 035-384 56 • Epost: lars.folkesson@mil.se

Vi gratulerar!

2013	26 Mats Johansson	50	17 Mikael Jacobsson	60
April	30 Gösta P Eriksson	90	22 Ulf Andersen	50
2 Gunnar Johansson	31 Bengt Ekberg	75	22 Jörgen Palm	50
4 Lennart Levin			26 Lars Karlsson	50
7 Harriet Ohlsson	Juni		26 Joakim Rehnvall	40
7 Clarence Axelsson	2 Rune Karlsson	75	28 Carl-Henrik Lindgren	40
8 Stefan Selenbrink	3 Henry Andreasson	80		
9 Helmer Simonsson	11 Ylva Johansson	70	September	
10 Claes Wolgast	11 Ulf Svensson	60	2 Jan Andersson	50
12 Urban Schöön	15 Bengt Truedsson	75	8 Solgun Miles	60
13 Richard Mjöbring	21 Arne Hidgård	85	8 Berit Paulsson	60
15 Torleif Nordgaard	21 Yngve Johansson	80	9 Ulf von Roth	80
22 Stig-Allan Jönsson	26 Håkan Wennberg	50	9 Hans-Åke Samuelsson	60
23 Gunnel Kjell	30 Britt-Marie Wallefors	75	10 Kenneth Carlsson	70
26 K B Bjerling			11 Peter Carlsson	70
26 Ingemar Birgersson	Juli		13 Bengt Selander	90
27 Mats Josefsson	1 Per-Olof Qvist	75	13 Peter Nylander	50
28 Roul Sjölin	1 Stig-Åke Abrahamsson	60	15 Ann Rydehed	60
29 Jörgen Andersson	3 Erland Artbäck	85	16 Bertil Hansson	85
	4 Ingrid Broberg	70	17 Christer Larsson	60
Maj	5 Henrik Lindgren	50	21 Mats Hedberg	70
2 Rune Olausson	7 Anders Larsson Ockell	50		
3 Kent Bengtsson	12 Magnus Carlsson	50	Oktober	
4 Sven Bengtsson	15 Åke Nilsson	85	1 Magnus Larsson	60
6 Mathias Johansson	15 Roland Norrman	60	2 Ulf Edström	85
10 Bodil Henningsson	17 Rolf Norr	80	2 Claus Dehlin	50
15 Britt Holm	19 Margit Johanson	85	6 Carina Staveryd	60
16 Hans Bertilsson	23 Seved Almqvist	85	8 Nils-Olof Olofsson	85
17 Gunnar Strandqvist	27 Mats Carlsson	50	8 Al Samfors	80
18 Eric Ericsson	30 Ronny Torstensson	60	9 Jan Dorf	60
19 Ingrid Pilarski			11 Evert Johansson	85
19 Lars Hovius	Augusti		15 David Jerhov	50
20 Olle Schön	4 Kenth Wessberg	75	16 Sten-Olof Warholm	70
24 Dick Samuelsson	5 Kent Hansson	50	19 Iris Eklund	70
26 Rune Morell	10 Caroline Tham	90	20 Stefan Hjertlind	50
26 Bengt Strutz	13 Lars Karlson	70	22 Peter Upphoff	50

24 Evert Nilsson	95	6 Lars-Erik Jansson	75	7 Lennart Karlsson	70
25 Thomas Persson	70	8 Vera Göransson	85	8 Sune Fors	75
27 Kurt Hansson	75	8 Joakim Bergqvist	50	9 Sven Edvardson	90
27 Hans Lundberg	60	12 Pär Herbertsson	60	14 Sven-Gunnar Andersson	75
28 Kjell Bergström	70	12 Thomas Svensson	50	14 Mats Hansson	50
29 Sven Berthag	95	14 Ulf Häggglund	70	16 Kent Maltin	60
29 Nils-Erik Axén	85	15 Bengt-Göran Ludvigsson	70	17 Marianne Nilsson	70
30 Lennart Nilsson	50	19 Bo Fritzon	60	18 Berndt Åkesson	70
		21 Ulla Liljedahl	85	21 Åke Bjerngren	85
November		23 Hans Wessberg	50	23 Lars Pålsson	70
1 Hans-Börje Oskarson	60	29 Bengt Malmsten	60	26 Tomas Norryd	50
15 Karl Gustaf Svensson	90			27 Bo Andersson	60
15 Magnus Harrysson	50			27 Olle Ljungberg	60
17 Yngve Amonsson	90	2014			
17 Sven Erik Eriksson	90	Januari		Mars	
17 Bertil Helgesson	75	2 Göran Hellgren	95	1 Heikki Ingman	80
17 Kenneth Hulander	70	2 Jan Larsson	50	1 Lars-Magnus Helgegren	70
18 Jan Wozniak	80	7 Sven Dahlgren	80	12 Raymond Brisensfeldt	75
23 Christian Goos	80	11 Eva Bergman	70	13 Mattias Remkéus	40
27 Dorothy Gustafsson	70	19 Kjell Nord	60	14 Dieter Friedrich	75
28 Anita Brandfors	75	21 Lennart Pettersson	90	14 Sten Engelheart	70
29 Arne Andersson	70	25 Gunnar Leoj	70	22 Bengt-Åke Andersson	60
29 Stellan Ericsson	50	27 Svante Bengtson	60	29 Orvar Bengtsson	75
		31 Roger Berg	60	29 Magnus Lundholm	40
December				30 Stig Olsson	80
2 Bo Chronier	75	Februari		31 Sven Lundqvist	90
4 Bengt Järnliden	60	3 Mats Eriksson	70		
4 Jonas Larsson	50	4 Irene Hedman	70		

Nya medlemmar

Under året har vi fått 11 nya medlemmar, vilka hälsas hjärtligt välkomna!

Britt-Marie Arvidsson, Skällinge	Bertil Kristiansson, Halmstad
Roger Berg, Lidköping	Eva Lönnergård, Halmstad
Eva Bergman, Halmstad	Ingemar Stenbeck, Halmstad
Ulla Broström, Halmstad	Jan Stålnacke, Halmstad
Monica Heiner, Halmstad	Inga-Lill Österberg, Varberg
Carl Junback, Stockholm	

Ett stort och varmt **TACK** för alla penninggåvor som kommit kamratfonden och tidningsfonden till del under det gångna året!

Vissa av våra medlemmar har tyvärr glömt att meddela namn, och vissa andra har betalat årsavgift trots ständigt medlemskap. Dessa medel har tillförts tidningsfonden.

Anders Adolfsson, Helsingborg
Axel Ahlfors, Kungsbacka
Sven-Arne Ahlqvist, Halmstad
Seved Almqvist, Lund
Gert Alsenmyr, Västerås
Staffan Anckar, Gullbrandstorp
Bo Andersson, Halmstad
Bo Andersson, Stockholm
Johan Andersson, Fjärås
Leif Andersson, Gullbrandstorp
Mikael Andersson, Halmstad
Rune Andersson, Halmstad
Per Asklund, Laholm
Stig Asterling, Halmstad
Torsten Atterbom, Särö
Bertil Augustsson, Kristinehamn
Lennart Axelsson, Halmstad
Nils-Erik Axén, Kungsbacka
Fredrik Bagge, Halmstad
Lars Bastholm, Halmstad
Bengt Bengtsson, Hishult
Leif Bengtsson, Höllviken
Rolf Bengtsson, Halmstad
Sven Bengtsson, Halmstad
Conny Benjaminsson, Falkenberg
Carl-Gustaf Bergensträhle, Halmstad
Kjell Bergström, Lund
Carl Berthag, Halmstad
K B Bjering, Halmstad
Åke Bjerngren, Karlskrona
Lars Björk, Halmstad
Lars-Erik Blank, Halmstad
Leif Blommegård, Getinge
Yngve Borgström, Stockholm
Leif Bramsell, Båstad

Börje Bredahl, Torup
Sture Brink, Halmstad
Raymond Brisenfeldt, Halmstad
Jan Börjesson, Varberg
Lennart Börjesson, Varberg
Göran Carlsson, Ullared
Hans L Carlsson, Helsingborg
Ingemar Carlsson, Täby
Jan Carlsson, Nyköping
Kenneth Carlsson, Getinge
Peter Carlsson, Onsala
Staffan Christiansson, Halmstad
Bo Criwall, Halmstad
Leif Cronholm, Halmstad
Maj-Britt Cronholm, Halmstad
Lars Cronqvist, Steninge
Ingemar Dahlberg, Åtran
Sven Dahlgren, Mölndal
Leif Dahlin, Falkenberg
Per Dahlöf, Råå
Erik Danielsson, Kungsängen
Göran Digmar, Spanien
Ulf Edström, Djursholm
Krister Edvardson, Halmstad
Nils Ek, Eslöv
Bengt Ekberg, Oskarström
Jan Ekberg, Halmstad
Iris Eklund, Halmstad
Rolf Eklund, Halmstad
Karl Eklöf, Eksjö
Sven Elfström, Varberg
Christer Eliasson, Halmstad
Kerstin Ericson, Halmstad
Göran Ericsson, Halmstad
Lennart Ericsson, Kvibille

Lennart Ericsson, Halmstad
Allan Eriksson, Harplinge
Bent Eriksson, Halmstad
Kerstin Eriksson, Haverdal
Lennart Eriksson, Haverdal
Lennart Eriksson, Kullavik
Mats Eriksson, Borrbj
Mats Eriksson, Varberg
Rune Eriksson, Halmstad
Harald Erling, Rydebäck
Thomas Eskilsson, Falkenberg
Gunnar Ewald, Halmstad
Jens Flenner, Gullbrandstorp
Lars Folkesson, Halmstad
Ulf Fredriksson, Saltsjöbaden
Uno Friberg, Ängelholm
Bo Gardahl, Halmstad
Ingemar Gottfridsson, Laholm
Lars-Göran Grahn, Halmstad
Gert Grotte, Halmstad
Christer Gunnarsson, Halmstad
Erling Gunnarsson, Kungsbacka
Gunnar Gustafsson, Mölle
Arne Gustavsson, Falkenberg
Bertil Hagelqvist, Göteborg
Niclas Haglund, Varberg
Hans Hallberg, Falkenberg
Johan Hallonsten, Stockholm
Bengt Hammarberg, Kungsbacka
Anders Hansson, Oskarström
Bertil Hansson, Halmstad
Hans-Olof Hansson, Växtorp
Arne Hedman, Getinge
Jan-Erik Heiner, Halmstad
Bo Hervén, Simlångsdalen

Lennart Hirseland, Täby
Per-Axel Hjern, Askim
Gunnar Holmquist, Angered
Ulf Holmström, Halmstad
Curt Hornwall, Karlstad
Kenneth Hulander, Halmstad
Bengt Hultén, Harplinge
Johan Håkansson, Halmstad
Karl-Erik Håmark, Varberg
Agne Ivarsson, Ullared
Birgitta Jacobsson, Mellbystrand
Ronny Jacobsson, Mellbystrand
Ingvar Jakobsson, Tvååker
Einar Jansson, Fegen
Birgitta Johansson, Halmstad
Erik Johansson, Kungsbacka
Gunnar Johansson, Ullared
Göte Johansson, Harplinge
Ingvar Johansson, Falkenberg
Yngve Johansson, Kristinehamn
Hans Johnsson, Kungsbacka
Lars Josefson, Lidingö
Sven Jägervall, Halmstad
Bengt Järnliden, Halmstad
Stig-Allan Jönsson, Halmstad
Lars Karlson, Svanesund
Bo Karlsson, Sennan
Karl-Erik Karlsson, Sigtuna
Lars-Arne Karlsson, Oskarström
Kurt Kaschner, Skummeslövsstrand
Christer Kjell, Halmstad
Lars Knutson, Västerås
Roland Kramer, Åled
Sidney Kullberg, Bromma
Waldemar Kähler, Halmstad
Per Källström, Harplinge
Kerstin Larsson, Halmstad
Leif Larsson, Eldsberga
Magnus Larsson, Oskarström
Rolf Larsson, Halmstad
S Orvar Larsson, Halmstad
Magnus Lavman, Gnesta
Peter Leo, Halmstad
Carl-Erik Lindegren, Gullbrandstorp
Claes Lindoff, Halmstad
Dan Lindskog, Frillesås
Bengt-Göran Ludvigsson, Harplinge

Lars-Olof Ludvigsson, Hamburgsund
Göran Lundahl, Gullbrandstorp
Jan Lundblad, Förslöv
Roland Lundén, Torsåker
Bo Lundgren, Kristinehamn
Eric Lundgren, Halmstad
Leif Lundin, Oskarström
Sven Lundqvist, Laholm
Anders Löfgren, Hajom
Klas Löfgren, Sundsvall
Lars Malmberg, Steninge
Casper Malmgren, Halmstad
Arvid Melin, Sollentuna
Rune Morell, Lidköping
Stig Möller, Malmö
Bengt-Åke Nilsson, Harplinge
Evert Nilsson, Holm
Kjell-Åke Nilsson, Hjärnarp
Lennart Nilsson, Varberg
Richard Nordell, Torup
Nils Nordestad, Åled
Torleif Nordgaard, Halmstad
Claes Norelov, Hägersten
Rolf Norr, Halmstad
Ulf Ohlsson, Smedjebacken
Jan-Erik Ohmes, Laholm
Ingvar Ohnell, Mölle
Nils-Olof Olofsson, Viskafors
Allan Olsson, Kalix
Hans-Börje Oskarson, Fjärås
Lars-Gunnar Oskarson, Åsa
Henry Persson, Falkenberg
Lennart Persson, Halmstad
Michael Persson, Halmstad
Olle Persson, Halmstad
Thomas Persson, Varberg
Stig Pettersson, Vallberga
Sture Pettersson, Partille
Carl-Gustaf Pfeiff, Helsingborg
Stefan Quist, Gullbrandstorp
Per-Olof Qvist, Halmstad
Rolf Ramber, Halmstad
Lars Raning, Uggelarp
Percy Romberg, Halmstad
Olle Rosengren, Linköping
Kjell Rydehed, Halmstad
Inga-Lena Rydén, Halmstad

Johan Rydén, Halmstad
Stefan Røjelid, Fjällbacka
Tyko Rös, Steninge
Dick Samuelsson, Lidingö
Jan Sandberg, Falkenberg
Weinö Sirviö, Slöinge
Catharina Sjöholm, Halmstad
Rune Sjöholm, Halmstad
Björn Sjölin, Göteborg
Roul Sjölin, Halmstad
Kjell Sjövald, Falkenberg
Björn Smedmark, Täby
Ulf Staveryd, Halmstad
Roland Stensson, Harplinge
Christina Stjernfeldt, Norrköping
Gunnar Strandqvist, Halmstad
Sven-Olle Svensson, Mellbystrand
Gösta Svorén, Falkenberg
Bo Söderberg, Örebro
Håkan Söderberg, Uggelarp
Sven Thelander, Linköping
Gunnar Tiberg, Nacka
Lennart Törnqvist, Stockholm
Jan-Erik Uhrberg, Halmstad
Lars Undin, Halmstad
Carl-Gustaf von Mentzer, Halmstad
Carl Johan von Mentzer, Halmstad
Ulf von Roth, Stockholm
Ulf B Wadsten, Nygård
Britt-Marie Wallefors, Haverdal
Jarl Wallefors, Getinge
Håkan Wallin, Halmstad
Lena Wallin, Halmstad
Kenth Wessberg, Halmstad
John Westlund, Eldsberga
Göran Wetterlundh, Halmstad
Kenneth Wijk, Simlångsdalen
Jan Wozniak, Halmstad
Arne Yngvesson, Glommen
Ingrid Åhed, Halmstad
Kjäll Åhed, Halmstad
Irma Öhman, Varberg
Erik Österberg, Varberg

Trumslagarpojken lämnar framsidan

Ny redaktionskommitté och lite nyhetstänk innebär vissa förändringar. Från och med i år försvinner trumslagarpojken bild från framsidan av kamratföreningens tidning.

Trumslagarpojken infördes 1991 på kamratföreningens medlemstidnings framsida. Upphovsmannen heter Gustaf Cederström (1845-1933), svensk målare och professor vid Konstakademien. Han var en berömd historiemålare och valde gärna historiska/militära motiv. Mest känd är *Karl XII:s likfärd* som han utförde i Paris 1878.

Troligen kom Trumslagarpojken till kamratföreningen i slutet av 1980-talet. En trumslagare manar till samling – till återsamling. Så har säkerligen tankarna gått. Den åskådliggör en värdegemenskap. Den har således under många år varit kamratföreningens kännetecken.

Trumslagarpojken blev kamratföreningens logo som ett komplement till medlemsnålen. I samma tidsperiod tillkom även Kurirposten, såväl på C4- som C5-kuverten. Motivet finns även på ”telegramblanketten”.

Det var Rolf Wallefors, tillsammans med Karl-Gustav Ekström, som låg bakom idén att ta fram motivet, framför allt till de tavlor som tilldelades avgående kämpar.

I årsmötesprotokollet från 1990, § 16, står: ”Bo Westman avtackades för sina insatser i VU varvid han fick mottaga en tavla med Trumslagarpojken som motiv.”

I årsmötesprotokollet från 1989 kan vi se att Olle Green avtackades med motsvarande tavla.

Föreningen tog även fram ett ”frimärke” som försålades.

Karl-Gustav Ekströms hustru Birgitta gjorde en trumslagarpojke i lera, ca 25 cm hög.

Så... mycket trumslagarpojke har det blivit genom åren, och motivet finns kvar på tidningens baksida.

**Bo Westman
Jarl Wallefors
Anders Sträng**